

Κεφάλαιο 18

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

I. Το Υποκατάστατο της Πραγματικότητας

1. Το να υποκαθιστάς σημαίνει ότι δέχεσαι κάτι στην θέση κάποιου άλλου. Αν ήθελες να αναλογιστείς μόνο το τι περιλαμβάνει ακριβώς αυτό, τότε θα αντιλαμβανόσουν αμέσως πόσο αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον στόχο που σου έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα, και θα ήθελε να τον εκπληρώσει για σένα. Το να υποκαθιστάς σημαίνει ότι διαλέγεις ανάμεσα σε δύο, αποκηρύσσοντας έτσι μια πλευρά της Υιότητας χάριν την άλλη. Γι αυτό τον ιδιαίτερο σκοπό, η μία πλευρά κρίνεται ως πιο πολύτιμη και αντικαθιστά την άλλη. Επομένως, η σχέση μέσα στην οποία συνέβη η αντικατάσταση κατακερματίζεται, και ο σκοπός της διασπάται ανάλογα. Το να κατακερματίζεις σημαίνει ότι εξαιρείς, και η αντικατάσταση είναι η πιο ισχυρή άμυνα του εγώ για τον διαχωρισμό.

2. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν χρησιμοποιεί υποκατάστατα. Εκεί όπου το εγώ αντιλαμβάνεται κάποιο άτομο ως υποκατάστατο κάποιου άλλου, το Άγιο Πνεύμα τα βλέπει και τα δύο ενωμένα και αδιαίρετα. Δεν κρίνει ανάμεσά τους, γνωρίζοντας ότι είναι ένα. Εφόσον είναι ενωμένα, είναι ένα διότι είναι το ίδιο. Η υποκατάσταση είναι ξεκάθαρα μια διαδικασία στην οποία αυτά γίνονται αντιληπτά ως διαφορετικά. Η μία θέλει να ενώνει · και η άλλη να διαχωρίζει. Τίποτα δεν μπορεί να μπει ανάμεσα σε αυτά που ο Θεός έχει ενώσει και το Άγιο Πνεύμα βλέπει ως ένα. Αλλά τα πάντα **φαίνεται** πως μπαίνουν ανάμεσα στις κατακερματισμένες σχέσεις που το εγώ αναλαμβάνει να οδηγήσει προς την καταστροφή.

3. Το μόνο συναίσθημα στο οποίο η υποκατάσταση είναι αδύνατη είναι η αγάπη. Ο φόβος περιέχει την υποκατάσταση εξ ορισμού, διότι είναι η αντικατάσταση της αγάπης. Ο φόβος είναι ένα συναίσθημα που όντας το ίδιο κατακερματισμένο, κατακερματίζει επίσης. Φαίνεται πως παίρνει πολλές μορφές, και η κάθε μία φαίνεται πως απαιτεί μια διαφορετική μορφή δράσης για να ικανοποιηθεί. Ενώ αυτό φαίνεται να εισάγει αρκετά ασταθή συμπεριφορά, ένα πολύ σοβαρότερο αποτέλεσμα βρίσκεται στην αποσπασματική αντίληψη από την οποία προκύπτει η συμπεριφορά. Κανένας δεν φαίνεται ολοκληρωμένος. Τονίζεται το σώμα, με ιδιαίτερη έμφαση σε συγκεκριμένα μέρη του, και χρησιμοποιείται σαν βάση σύγκρισης αποδοχής ή απόρριψης με σκοπό την εκτέλεση/πραγματοποίηση κάποιας ιδιαίτερης μορφής φόβου.

4. Εσύ που πιστεύεις ότι ο Θεός είναι φόβος έφτιαξες μόνο ένα υποκατάστατο. Έχει πάρει πολλές μορφές, διότι ήταν το υποκατάστατο της ψευδαίσθησης για την αλήθεια· του κατακερματισμού στην θέση της ολότητας. Έχει κατακερματιστεί τόσο πολύ και έχει υποδιαιρεθεί επανειλημμένα, που τώρα είναι σχεδόν αδύνατον να αντιληφθείς ότι κάποτε ήταν ένα, και ότι ακόμα είναι αυτό που ήταν. Αυτό το ένα σφάλμα, που μετέτρεψε την αλήθεια σε ψευδαίσθηση, το άπειρο σε χρόνο, και την ζωή σε θάνατο, ήταν το μόνο που έφτιαξες. Ολόκληρος ο κόσμος σου βασίζεται πάνω σε αυτό. Όλα όσα βλέπεις αυτό αντανακλούν, και κάθε ιδιαίτερη σχέση που έκανες ποτέ είναι μέρος αυτού.

5. Μπορεί να εκπλαγείς αν ακούσεις το πόσο διαφορετική είναι η πραγματικότητα από αυτό που βλέπεις. Δεν συνειδητοποιείς το μέγεθος αυτού του ενός σφάλματος. Ήταν τόσο τεράστιο και τόσο απόλυτα απίστευτο που από αυτό **έπρεπε** να αναδυθεί ένα κόσμος όλως διόλου μη πραγματικός. Τι άλλο θα μπορούσε να προκύψει από αυτό; Οι διασπασμένες όψεις του είναι αρκετά τρομακτικές, καθώς αρχίζεις να τις κοιτάς. Αλλά τίποτα από ό,τι βλέπεις δεν αρχίζει να σου δείχνει το τεράστιο μέγεθος του αρχικού σφάλματος, το οποίο φάνηκε πως σε εξόρισε από τον Ουρανό, για να συνθλίψεις την γνώση σε ανούσια μικρά κομματάκια ασύνδετων αντιλήψεων, και να σε εξαναγκάσει να κάνεις ακόμα περισσότερα υποκατάστατα.

6. Αυτή ήταν η πρώτη προβολή του σφάλματος προς τα έξω. Ο κόσμος προέκυψε για να το κρύψει, κι έγινε η οθόνη πάνω στην οποία προβλήθηκε και παρεμβλήθηκε ανάμεσα σε σένα και την αλήθεια. Διότι η αλήθεια επεκτείνεται προς τα μέσα, εκεί όπου η ιδέα της απώλειας δεν έχει νόημα και μόνο η αύξηση γίνεται αντιληπτή. Στ' αλήθεια το θεωρείς παράξενο που ένας κόσμος στον οποίον τα πάντα πηγαίνουν προς τα πίσω και ανάποδα προέκυψε από αυτή την προβολή του σφάλματος; Ήταν αναπόφευκτο. Διότι η αλήθεια φερμένη σε αυτόν θα μπορούσε μόνο να παραμείνει μέσα σιωπηλή, και να μην λάβει μέρος σε όλη την τρελή προβολή από την οποία φτιάχτηκε αυτός ο κόσμος. Μην την ονομάζεις αμαρτία, αλλά τρέλα,

διότι αυτό ήταν και αυτό παραμένει. Μην την επενδύεις με ενοχή, διότι η ενοχή υπονοεί ότι έγινε στην πραγματικότητα. Και πάνω απ' όλα, **μην την φοβάσαι**.

7. Όταν σου φανεί πως βλέπεις κάποια διαστρεβλωμένη μορφή φόβου που ξεπροβάλει για να σε τρομάξει, πες μόνο, «Ο Θεός δεν είναι φόβος, αλλά Αγάπη,» και θα εξαφανιστεί. Η αλήθεια θα σε σώσει. Δεν σε έχει εγκαταλείψει, για να βγει έξω στον τρελό κόσμο και να φύγει μακριά από σένα. Μέσα σου είναι η σωφροσύνη· η παράνοια είναι έξω από σένα. Εσύ μόνο πιστεύεις ότι είναι αντίστροφα· ότι η αλήθεια είναι απέξω, και ότι το σφάλμα και η ενοχή είναι μέσα σου. Τα μικρά σου, ανούσια υποκατάστατα, παρασυρμένα από το άγγιγμα της παράνοιας και χορεύοντας ανάλαφρα σε μια τρελή πορεία όπως τα φτερά που χορεύουν τρελά στον άνεμο, δεν έχουν καμιά υπόσταση. Συγχωνεύονται και ανακατεύονται για να διαχωριστούν μετά από λίγο, σε εναλλασσόμενα και εντελώς ανούσια σχέδια που δεν χρειάζεται να κριθούν καθόλου. Δεν έχει κανένα νόημα να τα κρίνεις το κάθε ένα ξεχωριστά. Οι ασήμαντες διαφορές τους στην μορφή δεν είναι καθόλου πραγματικές διαφορές. Καμία από αυτές δεν έχει σημασία. **Αυτό** έχουν κοινό και τίποτα άλλο. Εν τούτοις, τι άλλο χρειάζεται που να τα κάνει όλα τα ίδια;

8. Άφησέ τα όλα να φύγουν, χορεύοντας στον άνεμο, στριφογυρίζοντας μέχρι να χαθούν από τα μάτια σου, όλο και πιο μακριά, έξω από σένα. Και στρέψου στην μεγαλοπρεπή ηρεμία μέσα σου, εκεί όπου μέσα στην άγια ακινησία κατοικεί ο ζων Θεός που ποτέ δεν εγκατέλειψες, και ο Οποίος ποτέ δεν σε εγκατέλειψε. Το Άγιο Πνεύμα σε παίρνει γλυκά από το χέρι, και ξανακάνει μαζί σου το τρελό ταξίδι έξω από τον εαυτό σου, οδηγώντας σε ευγενικά πίσω στην αλήθεια και την ασφάλεια μέσα σου. Φέρνει στην αλήθεια όλες τις παρανοϊκές προβολές σου και τα τρελά υποκατάστατα που έχεις τοποθετήσει έξω από σένα. Έτσι μεταστρέφει την πορεία της παράνοιας και σε επαναφέρει στην λογική.

9. Στην σχέση με τον αδελφό σου, όπου το Άγιο Πνεύμα έχει αναλάβει τα πάντα μετά από αίτημά σου, Αυτό έχει ξεκινήσει την εσωτερική πορεία προς την αλήθεια που μοιράζεστε. Στον τρελό κόσμο έξω από σένα τίποτα δεν μπορεί να μοιραστεί παρά μόνο να υποκατασταθεί, και το να μοιράζεσαι και το να υποκαθιστάς δεν έχουν τίποτα κοινό στην πραγματικότητα. Μέσα σου αγαπάς τον αδελφό σου με τέλεια αγάπη. Εδώ υπάρχει άγιο έδαφος, στο οποίο δεν μπορεί να εισχωρήσει καμία υποκατάσταση, και όπου μόνο η αλήθεια μέσα στον αδελφό σου μπορεί να κατοικήσει. Εδώ είστε ενωμένοι μέσα στον Θεό, τόσο μαζί όσο είστε και με Εκείνον. Το αρχικό σφάλμα δεν έχει εισχωρήσει εδώ, ούτε θα το κάνει ποτέ. Εδώ βρίσκεται η ακτινοβόλα αλήθεια, στην οποία το Άγιο Πνεύμα έχει αφιερώσει την σχέση σας. Επίτρεψέ Του να την φέρει εδώ, όπου **εσύ** θέλεις να βρίσκεται. Δώσε Του μόνο λίγη πίστη στον αδελφό σου, για να Το βοηθήσεις να σου δείξει ότι κανένα υποκατάστατο που έφτιαξες για τον Ουρανό δεν μπορεί να σε κρατήσει μακριά από αυτόν.

10. Μέσα σου δεν υπάρχει διαχωρισμός, και κανένα υποκατάστατο δεν μπορεί να σε κρατήσει μακριά από τον αδελφό σου. Η πραγματικότητά σου ήταν η δημιουργία του Θεού, και δεν έχει κανένα υποκατάστατο. Είστε τόσο σταθερά ενωμένοι μέσα στην αλήθεια που μόνο ο Θεός είναι εκεί. Και Αυτός δεν θα δεχόταν ποτέ κάτι άλλο αντί για σας. Σας αγαπά και τους δύο, εξίσου σαν ένα. Και έτσι όπως σας αγαπά, έτσι είστε. Δεν είστε ενωμένοι μέσα στις ψευδαισθήσεις, αλλά μέσα σε μια Σκέψη τόσο άγια και τόσο τέλεια που οι ψευδαισθήσεις δεν μπορούν να παραμείνουν για να σκοτεινιάζουν τον άγιο τόπο μέσα στον οποίο στέκεστε μαζί. Ο Θεός είναι μαζί σου, αδελφέ μου. Ας ενωθούμε μέσα σε Εκείνον με ειρήνη και ευγνωμοσύνη, και ας δεχτούμε το δώρο Του ως την πιο άγια και τέλεια πραγματικότητά μας, την οποία μοιραζόμαστε μαζί Του.

11. Ο Ουρανός αποκαθίσταται σε όλη την Υιότητα μέσω της σχέσης σου, διότι μέσα σε αυτόν βρίσκεται η Υιότητα, ολόκληρη και όμορφη, ασφαλής μέσα στην αγάπη σου. Ο Ουρανός έχει εισέλθει σιωπηλά, διότι όλες οι ψευδαισθήσεις έχουν οδηγηθεί ευγενικά στην αλήθεια μέσα σου, και η αγάπη έχει λάμψει επάνω σου, ευλογώντας την σχέση σου με την αλήθεια. Ο Θεός και ολόκληρη η δημιουργία Του έχουν εισέλθει μαζί σε αυτήν. Πόσο όμορφη και άγια είναι η σχέση σου, με την αλήθεια να λάμπει επάνω της! Ο Ουρανός την κοιτάζει και αγαλλιάζει που την έχεις αφήσει να έρθει σε σένα. Και ο Θεός ο Ίδιος είναι χαρούμενος που η σχέση σου είναι έτσι όπως δημιουργήθηκε. Το σύμπαν μέσα σου στέκει μαζί με σένα και τον αδελφό σου. Και ο Ουρανός κοιτά με αγάπη αυτό που είναι ενωμένο μέσα σε αυτόν, μαζί με τον Δημιουργό του.

12. Αυτός που ο Θεός έχει καλέσει δεν θα πρέπει να ακούει κανένα υποκατάστατο. Το κάλεσμά του δεν είναι παρά μια ηχώ του αρχικού σφάλματος που κατακερμάτισε τον Ουρανό. Και τι έγινε η ειρήνη σε όλους εκείνους που άκουσαν αυτό το κάλεσμα; Επέστρεψε μαζί με μένα στον Ουρανό, περπατώντας μαζί με τον αδελφό σου έξω από αυτό τον κόσμο και μέσα από έναν άλλο, προς την ομορφιά και την χαρά που κρατά ο άλλος κόσμος μέσα του. Θέλεις

ακόμα να εξασθενήσεις κι άλλο και να διασπάσεις αυτό που ήδη είναι διασπασμένο και χωρίς ελπίδα; Θα ήθελες να ψάξεις για την ευτυχία εδώ; Ή θα προτιμούσες να θεραπεύσεις ό,τι είναι κατεστραμμένο, και να ενωθείς μαζί μου κάνοντάς πάλι ολόκληρο αυτό που είχε φθαρεί από τον διαχωρισμό και την ασθένεια;

13. Έχεις κληθεί, μαζί με τον αδελφό σου, για την πιο άγια λειτουργία που περιέχει αυτός ο κόσμος. Είναι η μόνη που δεν έχει όρια, και φτάνει σε κάθε θραύσμα της Υιότητας με ανακούφιση που ενώνει και θεραπεύει. Αυτό σου προσφέρεται, στην άγια σχέση σου. Αποδέξου το εδώ, και θα δίνεις έτσι όπως δέχτηκες. Η ειρήνη του Θεού σου δίδεται μαζί με τον λαμπρό σκοπό μέσα στον οποίο ενώνεσαι μαζί με τον αδελφό σου. Το άγιο φως που έφερε εσένα και αυτόν μαζί πρέπει να επεκταθεί, έτσι όπως το δεχτήκατε.

II. Η Βάση του Ονείρου

1. Μήπως στα όνειρα δεν παρουσιάζεται ένας κόσμος που φαίνεται πολύ πραγματικός; Όμως, σκέψου τι είναι αυτός ο κόσμος. Σίγουρα δεν είναι ο κόσμος που έβλεπες πριν κοιμηθείς. Είναι μάλλον μια παραμόρφωση του κόσμου, σχεδιασμένη αποκλειστικά γύρω από αυτό που θα προτιμούσες. Εδώ, είσαι «ελεύθερος» να μετατρέψεις ότι φαίνεται ότι σου επιτίθεται, σε φόρο τιμής προς το εγώ, που εξαγριώθηκε από την «επίθεση». Δεν θα ήταν αυτή η ευχή σου αν δεν έβλεπες τον εαυτό σου ως ένα με το εγώ, που πάντα κοιτά τον εαυτό του, άρα κι εσένα, σαν να βρίσκεται κάτω από την απειλή επίθεσης και ευάλωτο σε αυτή.

2. Τα όνειρα είναι χαοτικά διότι κυβερνώνται από τις συγκρουόμενες επιθυμίες σου, κι επομένως δεν νοιάζονται για το τι είναι αλήθεια. Είναι το καλύτερο παράδειγμα που θα μπορούσες να έχεις για το πώς θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η αντίληψη για να υποκαταστήσει την αλήθεια με ψευδαισθήσεις. Δεν τις παίρνεις σοβαρά όταν ξυπνάς διότι το γεγονός ότι η πραγματικότητα παραβιάζεται κατάφορα σε αυτές γίνεται προφανές. Ωστόσο, είναι ένας τρόπος θεώρησης του κόσμου, και αλλαγής του για να εξυπηρετείς καλύτερα το εγώ. Παρέχουν τρανταχτά παραδείγματα, και για την ανικανότητα του εγώ να αντέξει την πραγματικότητα, και για την δική σου προθυμία να αλλάξεις την πραγματικότητα για χάρη του.

3. Δεν βρίσκεις ενοχλητικές τις διαφορές ανάμεσα στο τι βλέπεις στον ύπνο σου και στο τι βλέπεις όταν ξυπνάς. Αναγνωρίζεις ότι αυτό που βλέπεις όταν είσαι ξύπνιος χάνεται στα όνειρα. Όμως, όταν ξυπνάς, δεν περιμένεις να μην είναι εκεί. Στα όνειρα **εσύ** κανονίζεις τα πάντα. Οι άνθρωποι γίνονται αυτό που θα ήθελες εσύ να είναι, και κάνουν αυτό που τους προστάξεις. Κανείς δεν σου θέτει κάποιο όριο στην υποκατάσταση. Για κάποιο διάστημα φαίνεται σαν να σου έχει δοθεί ο κόσμος, για να τον φτιάξεις όπως εσύ επιθυμείς. Δεν συνειδητοποιείς ότι του επιτίθεσαι, προσπαθώντας να θριαμβεύσεις επάνω του και να τον κάνεις να σε εξυπηρετεί.

4. Τα όνειρα είναι ξεσπάσματα θυμού, στα οποία κυριολεκτικά ουρλιάζεις, «Έτσι το θέλω!». Και έτσι φαίνεται πως γίνεται. Και όμως το όνειρο δεν μπορεί να ξεφύγει από την προέλευσή του. Ο θυμός και ο φόβος επικρατούν σε αυτό, και σε μια στιγμή η ψευδαίσθηση της ικανοποίησης πέφτει θύμα της εισβολής της ψευδαίσθησης του φόβου. Διότι το όνειρο της ικανότητας σου να ελέγχεις την πραγματικότητα υποκαθιστώντας την με ένα κόσμο που προτιμάς **είναι** τρομακτικό. Οι προσπάθειές σου να εξαλείψεις την πραγματικότητα είναι πολύ τρομακτικές, όμως αυτό δεν είσαι πρόθυμος να το δεχτείς. Κι έτσι χρησιμοποιείς ως υποκατάστατο την φαντασίωση ότι η πραγματικότητα είναι τρομακτική, και όχι αυτό που θέλεις να κάνεις εσύ σε αυτή. Κι έτσι η ενοχή γίνεται πραγματική.

5. Τα όνειρα σου δείχνουν ότι έχεις τη δύναμη να φτιάξεις έναν κόσμο έτσι όπως θα τον ήθελες να είναι, και ότι επειδή τον θέλεις τον βλέπεις. Και όσο τον βλέπεις δεν αμφιβάλεις ότι είναι πραγματικός. Ωστόσο, εδώ είναι ένας κόσμος, ξεκάθαρα μέσα στο νου σου, που φαίνεται ότι βρίσκεται έξω από σένα. Δεν αντιδράς σε αυτόν σαν να τον έφτιαξες εσύ, ούτε συνειδητοποιείς ότι τα συναισθήματα που προκαλούνται στο όνειρο προέρχονται κι αυτά από σένα. Το όνειρο φαίνεται να το πραγματοποιούν οι φιγούρες που είναι μέσα σ'αυτό και ό,τι αυτές κάνουν. Δεν συνειδητοποιείς ότι εσύ τις κάνεις να εκτελούν αυτό που τους ζητάς, διότι αν το συνειδητοποιούσες η ενοχή δεν θα ήταν δική τους, και η ψευδαίσθηση της ικανοποίησης θα εξαφανιζόταν. Στα όνειρα αυτά τα χαρακτηριστικά δεν είναι ασαφή. Σου φαίνεται πως ξυπνάς, και το όνειρο έχει φύγει. Όμως αυτό που δεν μπορείς ν' αναγνωρίσεις είναι ότι αυτό που προκάλεσε το όνειρο δεν έφυγε μαζί του. Η επιθυμία σου να φτιάξεις έναν κόσμο που δεν είναι πραγματικός παραμένει ακόμα μαζί σου. Και αυτό στο οποίο φαίνεται πως ξυπνάς δεν είναι παρά μια άλλη μορφή του ίδιου κόσμου που έβλεπες στο όνειρό σου. Όλο σου τον χρόνο τον περνάς βλέποντας όνειρα. Τα όνειρα που βλέπεις όταν κοιμάσαι και

όταν ξυπνάς έχουν διαφορετικές μορφές, και αυτό είναι όλο. Το περιεχόμενό τους είναι το ίδιο. Είναι η διαμαρτυρία σου ενάντια στην πραγματικότητα, και η αποκρυσταλλωμένη και παρανοϊκή ιδέα σου ότι μπορείς να την αλλάξεις. Στα όνειρα που βλέπεις όταν είσαι ξύπνιος, η ιδιαίτερη σχέση έχει ιδιαίτερη θέση. Είναι το μέσον με το οποίο προσπαθείς να επαληθεύσεις τα όνειρα που βλέπεις όταν κοιμάσαι. Από αυτή, δεν ξυπνάς. Η ιδιαίτερη σχέση είναι η απόφασή σου να κρατήσεις την προσκόλλησή σου στην μη πραγματικότητα, και να εμποδίσεις τον εαυτό σου από το να ξυπνήσει. Και όσο δίνεις μεγαλύτερη αξία στο να κοιμάσαι από το να ξυπνάς, δεν ελευθερώνεσαι από αυτήν.

6. Το Άγιο Πνεύμα, πάντα πρακτικό μέσα στην σοφία Του, δέχεται τα όνειρά σου και τα χρησιμοποιεί ως μέσον αφύπνισης. Εσύ θέλησες να τα χρησιμοποιήσεις για να παραμείνεις κοιμισμένος. Είπα προηγουμένως ότι η πρώτη αλλαγή, πριν εξαφανιστούν τα όνειρα, είναι ότι τα όνειρα του φόβου σου μεταμορφώνονται σε χαρούμενα όνειρα. Αυτό είναι που κάνει το Άγιο Πνεύμα στην ιδιαίτερη σχέση. Δεν την καταστρέφει, ούτε σου την αρπάζει. Αλλά όντως την χρησιμοποιεί διαφορετικά, σαν βοήθεια για να κάνει τον σκοπό Του πραγματικό σε σένα. Η ιδιαίτερη σχέση θα παραμείνει, όχι ως πηγή πόνου και ενοχής, αλλά σαν πηγή χαράς κι ελευθερίας. Δεν θα είναι για σένα μόνο, διότι εκεί βρίσκεται η δυστυχία της. Έτσι όπως η ανιερότητα της την κρατούσε ως κάτι διαχωρισμένο, η αγιότητα της θα γίνει μια προσφορά σε όλους.

7. Η ιδιαίτερη σχέση σου θα γίνει ένα μέσο κατάργησης της ενοχής από τον καθένα που ευλογείται μέσω της άγιας σου σχέσης. Θα γίνει ένα χαρούμενο όνειρο, κάποιο που θα το μοιράζεσαι με όλους όσους βλέπεις. Μέσω αυτής, η ευλογία που έχει θέσει το Άγιο Πνεύμα επάνω της θα επεκτείνεται. Μην νομίζεις ότι Αυτό έχει λησμονήσει κάποιον στον σκοπό που σου έχει δώσει. Και μην νομίζεις ότι έχει ξεχάσει εσένα που σου έδωσε το δώρο. Χρησιμοποιεί τον καθένα που Το καλεί ως μέσον για την σωτηρία όλων. Και θα ξυπνήσει τους πάντες μέσα από σένα που Του πρόσφερε την σχέση σου. Αν μόνο μπορούσες να αναγνωρίσεις την ευγνωμοσύνη Του! Ή την δική μου μέσα από την δική Του! Διότι είμαστε ενωμένοι σε ένα σκοπό, όντας ένας νους μαζί Του.

8. Μην αφήνεις το όνειρο να σου κρατά κλειστά τα μάτια. Δεν είναι παράξενο που τα όνειρα μπορούν να φτιάχνουν ένα κόσμο που δεν είναι πραγματικός. Η **επιθυμία** να τον φτιάξεις είναι αυτή που είναι απίστευτη. Η σχέση σου με τον αδελφό σου έχει γίνει τώρα σχέση από την οποία αυτή η επιθυμία έχει απομακρυνθεί, διότι ο σκοπός της έχει αλλάξει από σκοπός των ονείρων σε σκοπό της αλήθειας. Δεν είσαι σίγουρος γι αυτό διότι νομίζεις ότι αυτός είναι στ' αλήθεια το όνειρο. Είσαι τόσο συνηθισμένος να επιλέγεις ανάμεσα σε όνειρα που δεν βλέπεις ότι εσύ έχεις φτιάξει την επιλογή ανάμεσα στην αλήθεια και **όλες** τις ψευδαισθήσεις.

9. Όμως, ο Ουρανός είναι βέβαιος. Αυτό δεν είναι όνειρο. Ο ερχομός του σημαίνει ότι έχεις επιλέξει την αλήθεια, και ότι αυτή έχει έρθει διότι ήσουν πρόθυμος να αφήσεις την ιδιαίτερη σχέση σου να εκπληρώσει τις προϋποθέσεις του. Στην σχέση σου το Άγιο Πνεύμα έχει ευγενικά εναποθέσει τον πραγματικό κόσμο· τον κόσμο των ευτυχισμένων ονείρων, από τον οποίο το ξύπνημα είναι τόσο εύκολο και τόσο φυσικό. Διότι όπως τα όνειρα που βλέπεις όταν κοιμάσαι και όταν ξυπνάς αναπαριστούν τις ίδιες επιθυμίες μέσα στο νου σου, έτσι και ο πραγματικός κόσμος και η αλήθεια του Ουρανού ενώνονται μέσα στην Θέληση του Θεού. Το όνειρο της αφύπνισης μεταφέρεται εύκολα στην πραγματικότητά του. Διότι αυτό το όνειρο αντανακλά την δική σου θέληση ενωμένη με την Θέληση του Θεού. Και αυτό που θέλει αυτή η Θέληση να εκπληρώσει ποτέ **δεν** έχει μείνει ανεκπλήρωτο.

III. Φως μέσα στο Όνειρο

1. Εσύ που έχεις περάσει την ζωή σου φέρνοντας την αλήθεια στην ψευδαίσθηση, την πραγματικότητα στην φαντασία, βαδίζεις τον δρόμο των ονείρων. Διότι έχεις περάσει από την αφύπνισμένη κατάσταση στον ύπνο, που γίνεται συνεχώς όλο και βαθύτερος. Το κάθε όνειρο οδηγούσε σε άλλα όνειρα, και κάθε φαντασίωση που φαινόταν πως θα έφερνε κάποιο φως στο σκοτάδι έκανε μόνο το σκοτάδι πιο βαθύ. Ο στόχος σου ήταν το σκοτάδι, μέσα στο οποίο καμία αχτίδα φωτός δεν θα μπορούσε να εισέλθει. Και αναζητούσες ένα σκοτάδι τόσο ολοκληρωτικό έτσι ώστε να μπορείς να κρύψεις την αλήθεια για πάντα, μέσα στην ολοκληρωτική παράνοια. Αυτό που ξέχασες είναι ότι ο Θεός δεν γίνεται να καταστρέψει τον Εαυτό Του. Το φως είναι **μέσα** σου. Το σκοτάδι μπορεί να το καλύπτει, αλλά δεν μπορεί να το σβήσει.

2. Καθώς το φως πλησιάζει, εσύ θα τρέχεις προς το σκοτάδι, οπισθοχωρώντας από την αλήθεια, μερικές φορές καταφεύγοντας σε δευτερεύουσες μορφές φόβου, και άλλες φορές

στον απόλυτο τρόπο. Αλλά θα προχωρείς, διότι ο στόχος σου είναι να προχωρήσεις από τον φόβο στην αλήθεια. Ο στόχος που δέχτηκες είναι ο στόχος της γνώσης, για την οποία εκδήλωσες την προθυμία σου. Ο φόβος φαίνεται πως ζει στο σκοτάδι και όταν φοβάσαι, έχεις οπισθοχωρήσει. Ας ενωθούμε, λοιπόν, γρήγορα σε μια στιγμή φωτός, και αυτό θα είναι αρκετό για να σου θυμίζει ότι ο στόχος σου είναι το φως.

3. Η αλήθεια έχει σπεύσει να σε συναντήσει, εφόσον εσύ την επικαλέστηκες.

Αν ήξερες Ποιος περπατά δίπλα σου στον δρόμο που έχεις διαλέξει, ο φόβος θα ήταν αδύνατος. Δεν γνωρίζεις διότι το ταξίδι μέσα στο σκοτάδι υπήρξε μακρόχρονο και ανελέητο, και έχεις μπει βαθιά μέσα σ' αυτό. Ένα μικρό τρεμπαιγμα των ματιών, που είναι τόσο καιρό κλειστά, δεν είναι ακόμα αρκετό για να σου δώσει εμπιστοσύνη στον εαυτό σου, που τόσο καιρό περιφρονούσες. Πηγαίνεις προς την αγάπη ενώ την μισείς ακόμη, και φοβάσαι τρομερά την κρίση της για σένα. Και δεν συνειδητοποιείς ότι δεν φοβάσαι την αγάπη, παρά μόνο αυτό που έφτιαξες εσύ από αυτήν.

Προχωρείς προς το νόημα της αγάπης, και απομακρύνεσαι από όλες τις ψευδαισθήσεις με τις οποίες την έχεις περικυκλώσει. Όταν οπισθοχωρείς προς την ψευδαίσθηση, ο φόβος σου αυξάνει, γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό που νομίζεις ότι σημαίνει **είναι** τρομακτικό. Αλλά τι είναι αυτό για εμάς που ταξιδεύουμε μακριά από τον φόβο γρήγορα και με ασφάλεια;

4. Εσύ που κρατάς το χέρι του αδελφού σου κρατάς και το δικό μου, γιατί όταν ενωθήκατε ο ένας με τον άλλο, δεν ήσασταν μόνοι. Πιστεύεις ότι θα σε άφηνα στο σκοτάδι το οποίο συμφωνήσες να εγκαταλείψεις μαζί μου; Μέσα στην σχέση σου βρίσκεται το φως αυτού του κόσμου. Και ο φόβος πρέπει να εξαφανιστεί από μπροστά σου τώρα. Μην μπαίνεις στον πειρασμό να αρπάξεις από τον αδελφό σου το δώρο της πίστης που του προσέφερες. Το μόνο που θα πετύχεις είναι να τρομοκρατηθείς. Το δώρο δίδεται για πάντα, διότι ο Θεός ο Ίδιος το έλαβε. Δεν μπορείς να το πάρεις πίσω. Έχεις δεχτεί τον Θεό. Η αγιότητα της σχέσης σου έχει επικυρωθεί στον Ουρανό. Δεν κατανοείς τι δέχτηκες, αλλά να θυμάσαι ότι η κατανόησή σου δεν είναι απαραίτητη. Το μόνο που ήταν απαραίτητο ήταν απλά η **επιθυμία** σου να καταλάβεις. Και αυτή ήταν η επιθυμία να είσαι άγιος. Το Θέλημα του Θεού σου έχει δοθεί. Διότι επιθυμείς το μόνο πράγμα που είχες, ή ήσουν ποτέ.

5. Κάθε στιγμή που θα περνάμε μαζί θα σου διδάσκει ότι αυτός ο στόχος είναι εφικτός, και θα ενδυναμώνει τον πόθο σου να τον φτάσεις. Και μέσα στην επιθυμία σου βρίσκεται και η επίτευξή της. Η επιθυμία σου τώρα είναι απόλυτα σύμφωνη με όλη την δύναμη της Θέλησης του Αγίου Πνεύματος. Κανένα μικρό ολίσθημα στο οποίο μπορεί να περιπέσεις δεν μπορεί να διαχωρίσει την επιθυμία σου από την Θέλησή Του και από την δύναμή Του. Εγώ κρατώ το χέρι σου τόσο βέβαια όσο κι εσύ συμφωνήσες να πάρεις το χέρι του αδελφού σου. Δεν θα χωριστείτε, γιατί στέκομαι μαζί σας και περπατώ μαζί σας καθώς προχωράτε προς την αλήθεια. Και όπου πηγαίνουμε παίρνουμε και τον Θεό μαζί μας.

6. Μέσα στην σχέση σου έχεις ενωθεί μαζί μου στο να φέρουμε τον Ουρανό στον Υιό του Θεού, που κρύφτηκε στο σκοτάδι. Έδειξες προθυμία να φέρεις το σκοτάδι στο φως, και αυτή η προθυμία έχει δώσει δύναμη σε όλους όσους θα έμεναν στο σκοτάδι. Εκείνοι που θα θελήσουν να δουν, **θα** δουν. Και θα ενωθούν μαζί μου στο να φέρουν το φως τους στο σκοτάδι, όταν προσφέρουν το σκοτάδι που είναι μέσα τους στο φως, και απομακρυνθεί για πάντα. Η ανάγκη μου για σένα, ενωμένη μαζί μου στο άγιο φως της σχέσης σου, είναι η ανάγκη σου για την σωτηρία. Είναι δυνατόν να μην δώσω σε σένα αυτό που μου έδωσες εσύ; Διότι όταν ενώθηκες με τον αδελφό σου, μου απάντησες.

7. Εσύ που τώρα είσαι ο κομιστής της σωτηρίας έχεις την λειτουργία να φέρεις φως στο σκοτάδι. Το σκοτάδι μέσα σου έχει οδηγηθεί στο φως. Φέρτο προς το σκοτάδι, από την άγια στιγμή από την οποία το πήρες. Ολοκληρωνόμαστε με την επιθυμία να ολοκληρώνουμε. Ο χρόνος ας μην σε ανησυχεί, γιατί όλος ο φόβος που βιώνετε εσύ και ο αδελφός σου είναι πραγματικά παρελθόν. Ο χρόνος έχει αναπροσαρμοστεί για να μας βοηθά να κάνουμε μαζί αυτό που το διαχωρισμένο παρελθόν σας εμπόδιζε. Έχεις περάσει πέρα από τον φόβο, διότι δεν γίνεται δύο νόες να ενωθούν στην επιθυμία γι αγάπη, και η αγάπη να μην ενωθεί μαζί τους.

8. Δεν υπάρχει ούτε ένα φως στον Ουρανό που να μην πηγαίνει μαζί σου. Κάθε Ακτίνα που λάμπει για πάντα στο Νου του Θεού, λάμπει κι επάνω σου. Ο Ουρανός ενώνεται μαζί σου στην πορεία σου προς τον Ουρανό. Όταν τέτοια σπουδαία φώτα έχουν ενωθεί μαζί σου για να δώσεις στον μικρό σπινθήρα της επιθυμίας σου την δύναμη του Ίδιου του Θεού, είναι δυνατόν εσύ να παραμένεις στο σκοτάδι; Εσύ και ο αδελφός σου έρχεστε σπίτι μαζί, μετά από ένα μακροχρόνιο ταξίδι δίχως νόημα, που κάνατε χωριστά, και δεν οδηγούσε πουθενά. Έχεις βρει τον αδελφό σου, και θα φωτίζετε ο ένας τον δρόμο του άλλου. Και από αυτό το φως οι Μεγάλες Ακτίνες θα επεκτείνονται πίσω προς το σκοτάδι και μπροστά προς τον Θεό,

για να διώξουν με την λάμψη τους μακριά το παρελθόν, και να κάνουν έτσι χώρο για την Αιώνια Παρουσία Του, μέσα στην οποία τα πάντα ακτινοβολούν στο φως.

IV. Η Μικρή Προθυμία

1. Η άγια στιγμή είναι το αποτέλεσμα της απόφασης σου να είσαι άγιος. Είναι η **απάντηση**. Η επιθυμία σου γι αυτή και η προθυμία να της επιτρέψεις να έρθει προηγούνται του ερχομού της. Προετοιμάζεις το νου σου γι αυτήν μόνο στο βαθμό της αναγνώρισης ότι την θέλεις περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Δεν είναι απαραίτητο να κάνεις κάτι περισσότερο· μάλιστα, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσεις ότι δεν μπορείς να κάνεις τίποτε περισσότερο. Μην επιχειρείς να δώσεις στο Άγιο Πνεύμα αυτό που δεν σου ζητά, ειδάλλως θα προσθέσεις σε Αυτό το εγώ, και θα προκαλέσεις σύγχυση των δύο. Το Άγιο Πνεύμα δεν ζητά παρά μόνο λίγα. Είναι Αυτό που προσθέτει το μεγαλείο και την δύναμη. Ενώνεται μαζί σου, για να κάνει την άγια στιγμή πολύ σπουδαιότερη από ό,τι μπορείς να καταλάβεις. Η συνειδητοποίηση σου ότι χρειάζεται να κάνεις τόσο λίγα, είναι που Του δίνει την δυνατότητα να δώσει τόσο πολλά.

2. Μην εμπιστεύεσαι τις καλές σου προθέσεις. Δεν είναι αρκετές. Αλλά εμπιστεύσου αναμφίβολα την προθυμία σου, οτιδήποτε άλλο και να εισχωρήσει. Συγκεντρώσου μόνο σε αυτήν, και μην ενοχλείσαι που την περιβάλλουν σκιές. Γι αυτό ήρθες. Αν μπορούσες να έρθεις χωρίς αυτές δεν θα χρειαζόσουν την άγια στιγμή. Έλα σε αυτήν όχι με αλαζονεία, υποθέτοντας ότι εσύ πρέπει να πετύχεις την κατάσταση που φέρνει ο ερχομός της. Το θαύμα της άγιας στιγμής βρίσκεται στην προθυμία σου να την αφήσεις να είναι αυτό που είναι. Και στην προθυμία σου γι αυτήν βρίσκεται επίσης και η αποδοχή του εαυτού σου έτσι όπως ήταν προορισμένος να είναι.

3. Η ταπεινοφροσύνη ποτέ δεν θα σου ζητήσει να παραμείνεις ικανοποιημένος με την μικρότητα. Αυτό που σου ζητά όμως είναι να μην είσαι ικανοποιημένος με οτιδήποτε λιγότερο από το μεγαλείο που δεν προέρχεται από εσένα. Η δυσκολία σου με την άγια στιγμή προκύπτει από την έμμονη πεποίθησή σου ότι δεν την αξίζεις. Και αυτό τι άλλο μπορεί να είναι εκτός από η απόφαση να είσαι έτσι όπως θέλεις να κάνεις εσύ τον εαυτό σου; Ο Θεός δεν δημιούργησε την κατοικία Του ανάξια Του. Και αν εσύ πιστεύεις ότι Αυτός δεν μπορεί να εισέλθει εκεί όπου θέλει, τότε παρεμβαίνεις στην Θέλησή Του. Δεν χρειάζεται η δύναμη της προθυμίας να προέρχεται από σένα, παρά μόνο από την δική Του Θέληση.

4. Η άγια στιγμή δεν προέρχεται μόνο από την μικρή σου προθυμία. Είναι πάντα το αποτέλεσμα της μικρής σου προθυμίας σε συνδυασμό με την απεριόριστη δύναμη της Θέλησης του Θεού. Έκανες λάθος όταν νόμιζες ότι είναι απαραίτητο να προετοιμάσεις τον εαυτό σου γι Αυτόν. Είναι αδύνατον να κάνεις αλαζονικές προετοιμασίες για αγιότητα, και να μην πιστεύεις ότι εξαρτάται από εσένα να εξασφαλίσεις τις προϋποθέσεις για την ειρήνη. Ο Θεός τις έχει εξασφαλίσει. Δεν βασίζονται στην δική σου προθυμία για να είναι αυτό που είναι. Η προθυμία σου χρειάζεται μόνο για να μπορέσεις να διδαχθείς τι είναι αυτές. Αν υποστηρίζεις ότι είσαι ανάξιος να τις μάθεις, τότε παρεμβαίνεις στο μάθημα πιστεύοντας ότι πρέπει να κάνεις τον μαθητή διαφορετικό. Δεν έφτιαξες εσύ τον μαθητή, ούτε μπορείς να τον κάνεις διαφορετικό. Πρώτα θα έκανες από μόνος σου ένα θαύμα, και έπειτα θα περίμενες να γίνει ένα **για** σένα;

5. Εσύ απλά κάνεις την ερώτηση. Η απάντηση δίδεται. Μην αναζητάς να απαντήσεις, απλά δέξου την απάντηση έτσι όπως δίδεται. Όταν προετοιμάζεσαι για την άγια στιγμή, μην επιχειρείς να κάνεις τον εαυτό σου άγιο για να είσαι έτοιμος να την λάβεις. Γιατί έτσι συγχέεις τον δικό σου ρόλο με του Θεού. Η Επανόρθωση δεν μπορεί να έρθει σε εκείνους που νομίζουν ότι πρέπει πρώτα να επανορθώσουν, παρά μόνο σε εκείνους που δεν προσφέρουν τίποτα περισσότερο από απλή προθυμία για να κάνουν χώρο γι αυτή. Ο εξαγνισμός είναι μόνο από τον Θεό, επομένως είναι για σένα. Από το να αναζητάς να προετοιμάσεις εσύ τον εαυτό σου γι Αυτόν, καλύτερα προσπάθησε να σκέφτεσαι έτσι:

Εγώ, που είμαι οικοδεσπότης του Θεού, είμαι αντάξιος Του. Αυτός που ίδρυσε τον οίκο Του εντός μου, τον δημιούργησε έτσι όπως θα ήθελε να είναι. Δεν χρειάζεται εγώ να τον ετοιμάσω γι Αυτόν, παρά μόνο να μην επεμβαίνω στο σχέδιό Του να αποκαταστήσει σε μένα την επίγνωση της ετοιμότητάς μου, η οποία είναι αιώνια. Εγώ δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα στο σχέδιό Του. Αλλά για να το δεχτώ, πρέπει να είμαι πρόθυμος να μην προσπαθήσω να το αντικαταστήσω με κάποιο δικό μου.

6. Και αυτό είναι όλο. Αν προσθέσεις κάτι περισσότερο, τότε απλά θα αφαιρέσεις το λίγο που σου ζητείται. Να θυμάσαι ότι εσύ έφτιαξες την ενοχή, και ότι το δικό σου σχέδιο για απόδραση

από την ενοχή είναι να φέρεις την Επανόρθωση σε αυτό, και να κάνεις την σωτηρία τρομακτική. Και μόνο φόβο θα προσθέσεις, αν ετοιμάσεις εσύ τον εαυτό σου για αγάπη. Η προετοιμασία για την άγια στιγμή ανήκει σε Αυτόν που την δίνει. Ανάθεσε τον εαυτό σου σε Αυτόν του Οποίου η λειτουργία είναι η απελευθέρωση. Μην αναλαμβάνεις την δική Του λειτουργία αντί γι Αυτόν. Δώσε Του μόνο αυτό που ζητά, ώστε να μπορέσεις να μάθεις πόσο μικρός είναι ο δικός σου ρόλος, και πόσο μεγάλος ο δικός Του.

7. Αυτό είναι που κάνει την άγια στιγμή τόσο εύκολη και τόσο φυσική. Εσύ την κάνεις δύσκολη, επειδή επιμένεις ότι πρέπει να υπάρχει κάτι περισσότερο που χρειάζεται να κάνεις. Το βρίσκεις δύσκολο να δεχτείς την ιδέα ότι χρειάζεται να δώσεις τόσο λίγα, για να λάβεις τόσα πολλά. Και σου είναι πολύ δύσκολο να συνειδητοποιήσεις ότι δεν είναι προσωπικά προσβλητικό που η δική σου συνεισφορά και του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο υπερβολικά δυσανάλογες. Είσαι ακόμα πεπεισμένος ότι η κατανόησή σου είναι μια ισχυρή συνεισφορά προς την αλήθεια, και ότι αυτή την κάνει αυτό που είναι. Ωστόσο, έχουμε τονίσει ότι δεν χρειάζεται να καταλάβεις τίποτα. Η σωτηρία είναι εύκολη ακριβώς **επειδή** δεν ζητά τίποτα που να μην μπορείς να δώσεις αυτή την στιγμή.

8. Μην ξεχνάς ότι ήταν δική σου απόφαση να κάνεις αδύνατα όλα όσα είναι φυσικά και εύκολα για σένα. Αν πιστεύεις ότι η άγια στιγμή είναι δύσκολη για σένα, αυτό συμβαίνει διότι έχεις εσύ γίνει αυτός που καθορίζει τι είναι δυνατόν για σένα, και παραμένεις απρόθυμος να κάνεις χώρο σε Κάποιον ο Οποίος γνωρίζει. Η όλη πεποίθηση σε βαθμούς δυσκολίας στα θαύματα επικεντρώνεται σ' αυτό. Όλα όσα θέλει ο Θεός δεν είναι μόνο δυνατά, αλλά έχουν ήδη συμβεί. Και αυτός είναι ο λόγος που το παρελθόν έχει τελειώσει. Ποτέ δεν συνέβη στην πραγματικότητα. Η ακύρωσή του χρειάζεται να γίνει μόνο στο νου σου, που νόμισε ότι συνέβη,.

V. Το Ευτυχισμένο Όνειρο

1. Προετοιμάσου **τώρα** για την κατάργηση αυτού που ποτέ δεν υπήρξε. Αν ήδη καταλάβαινες την διαφορά ανάμεσα στην αλήθεια και την ψευδαίσθηση, η Επανόρθωση δεν θα είχε κανένα νόημα. Η άγια στιγμή, η άγια σχέση, η διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος, και όλα τα μέσα με τα οποία επιτυγχάνεται η Επανόρθωση, δεν θα είχαν κανένα σκοπό. Διότι όλα αυτά δεν είναι παρά όψεις του σχεδίου να αλλάξεις τα όνειρα φόβου σε ευτυχισμένα όνειρα, από τα οποία ξυπνάς εύκολα στην γνώση. Μην θέτεις τον εαυτό σου υπεύθυνο, διότι δεν μπορείς να διακρίνεις ανάμεσα στην πρόοδο και την οπισθοχώρηση. Κάποιες από τις μεγαλύτερες προόδους σου τις έχεις κρίνει ως αποτυχίες, και κάποιες από τις πιο σοβαρές σου οπισθοχωρήσεις τις έχεις αξιολογήσει ως επιτυχία.

2. Ποτέ μην προσεγγίζεις την άγια στιγμή μετά από κάποια δική σου προσπάθεια να αφαιρέσεις όλο τον φόβο και το μίσος από το νου σου. Αυτή είναι η **δική της** λειτουργία. Ποτέ μην επιχειρείς να παραβλέψεις την ενοχή σου πριν ζητήσεις την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι η **δική Του** λειτουργία. Ο δικός σου ρόλος είναι μόνο να Του προσφέρεις λίγη προθυμία να Του επιτρέψεις να αφαιρέσει κάθε φόβο και μίσος, και να συγχωρεθείς. Πάνω στην μικρή σου πίστη, την ενωμένη με την δική Του κατανόηση, Αυτό θα οικοδομήσει τον δικό σου ρόλο στην Επανόρθωση και θα εξασφαλίσει ότι θα τον εκπληρώσεις εύκολα. Και μαζί Του, θα κτίσεις μια σκάλα στερεωμένη στον στερεό βράχο της πίστης, που θα υψώνεται προς τον Ουρανό. Δεν θα την χρησιμοποιήσεις όμως για να ανέβεις στον Ουρανό μόνος.

3. Μέσω της άγιας σου σχέσης, της αναγεννημένης και ευλογημένης μέσα σε κάθε άγια στιγμή που δεν κανονίζεις εσύ, χιλιάδες θα ανυψώνονται προς τον Ουρανό μαζί σου. Μπορείς εσύ να σχεδιάσεις κάτι τέτοιο; Ή θα μπορούσες να προετοιμαστείς για μια τέτοια λειτουργία; Ωστόσο, είναι δυνατόν διότι ο Θεός αυτό βούλεται. Και δεν θα αλλάξει γνώμη γι αυτό. Και το μέσο και ο σκοπός ανήκουν σε Εκείνον. Εσύ έχεις δεχτεί το ένα· το άλλο θα σου δοθεί. Ένας τέτοιος σκοπός, δίχως τα μέσα, είναι αδιανόητος. Εκείνος θα παρέχει τα μέσα σε όποιον μοιράζεται τον σκοπό Του.

4. Τα ευτυχισμένα όνειρα βγαίνουν αληθινά, όχι επειδή είναι όνειρα, αλλά μόνο και μόνο επειδή είναι ευτυχισμένα. Άρα πρέπει να είναι γεμάτα αγάπη. Το μήνυμά τους είναι, «Γεννηθήτω το Θέλημά Σου,» και όχι, «Θέλω κάτι άλλο.» Η ευθυγράμμιση των μέσων και του σκοπού είναι ένα εγχείρημα αδύνατον να το κατανοήσεις. Εσύ δεν συνειδητοποιείς καν ότι έχεις δεχτεί για δικό σου τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος, και απλά θα έφερνες ανέρα μέσα για την επίτευξή του. Το μόνο που χρειάζεται για να λάβεις τα μέσα και να τα χρησιμοποιήσεις είναι η λίγη πίστη που χρειάστηκε για να αλλάξεις τον σκοπό.

5. Δεν είναι όνειρο ν' αγαπάς τον αδελφό σου σαν τον εαυτό σου. Ούτε και η άγια σχέση σου είναι όνειρο. Το μόνο που παραμένει από το όνειρο σε αυτή είναι ότι ακόμα είναι μια ιδιαίτερη σχέση. Ωστόσο, είναι πολύ χρήσιμη στο Άγιο Πνεύμα, Το Οποίο **έχει** μια ιδιαίτερη λειτουργία εδώ. Θα γίνει ένα ευτυχισμένο όνειρο μέσα από το οποίο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να σκορπά χαρά σε χιλιάδες χιλιάδων που πιστεύουν ότι η αγάπη είναι φόβος, και όχι ευτυχία. Άφησε Το να εκπληρώσει την λειτουργία που έδωσε στην σχέση σου με το να την δεχτεί για σένα, και τίποτα δεν θα λείψει από ό,τι χρειάζεται για να γίνει έτσι όπως το Άγιο Πνεύμα την θέλει να είναι.

6. Όταν νιώθεις ότι η αγιότητα της σχέσης σου απειλείται από κάτι, σταμάτα αμέσως και πρόσφερε στο Άγιο Πνεύμα την προθυμία σου, αντί για τον φόβο, να το αφήσεις να ανταλλάξει αυτή την στιγμή με την άγια που θα προτιμούσες να έχεις. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν θα αποτύχει σε αυτό. Αλλά μην ξεχνάς ότι η σχέση σου είναι μία, άρα ό,τι απειλεί την ειρήνη του ενός απειλεί εξίσου και του άλλου. Η δύναμη της ένωσης της ευλογίας της βρίσκεται στο γεγονός ότι τώρα είναι αδύνατον για σένα ή τον αδελφό σου να βιώσετε τον φόβο μόνοι, ή να επιχειρήσετε να τον αντιμετωπίσετε μόνοι. Ποτέ μην πιστέψεις ότι αυτό είναι απαραίτητο, ούτε καν δυνατόν. Ωστόσο, έτσι όπως αυτό είναι αδύνατον, έτσι είναι και αδύνατον η άγια στιγμή να έρθει στον ένα από τους δύο χωρίς τον άλλο. Και θα έρθει και στους δύο μετά από αίτημα και των δύο.

7. Όποιος είναι πιο σώφρων την ώρα που γίνει αντιληπτή η απειλή θα πρέπει να θυμάται πόσο βαθύ είναι το χρέος του προς τον άλλον και πόση ευγνωμοσύνη του χρωστά, και να χαιρέται που μπορεί να πληρώσει το χρέος του φέρνοντας ευτυχία και τους δύο. Ας το θυμάται αυτό, κι ας λέει:

Επιθυμώ αυτή την άγια στιγμή για τον εαυτό μου, έτσι ώστε να μπορέσω να την μοιραστώ με τον αδελφό μου, που αγαπώ. Δεν είναι δυνατόν να την έχω χωρίς αυτόν, ή να την έχει αυτός χωρίς εμένα. Όμως, είναι απόλυτα δυνατόν να την μοιραστούμε τώρα. Κι έτσι επιλέγω αυτή την στιγμή ως αυτή που προσφέρω στο Άγιο Πνεύμα, έτσι ώστε η ευλογία Του να μπορέσει να έρθει σε μας, και να μας κρατήσει σε ειρήνη και του δύο.

VI. Πέρα από το Σώμα

1. Δεν υπάρχει τίποτα έξω από σένα. Αυτό είναι που πρέπει τελικά να μάθεις, διότι είναι η συνειδητοποίηση ότι η Βασιλεία των Ουρανών αποκαθίσταται σε σένα. Διότι ο Θεός δημιούργησε μόνο αυτή, και δεν έφυγε από εκεί ούτε την εγκατέλειψε διαχωρισμένη από τον Εαυτό Του. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι η κατοικία του Υιού του Θεού, που δεν εγκατέλειψε τον Πατέρα του και δεν κατοικεί χωριστά από Αυτόν. Ο Ουρανός δεν είναι ούτε τόπος ούτε κατάσταση. Είναι απλά η επίγνωση της τέλεις Ενότητας, και η γνώση ότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο· τίποτα έξω από αυτή την Ενότητα, και τίποτα άλλο μέσα σε αυτή.

2. Τι άλλο θα μπορούσε να δώσει ο Θεός εκτός από την γνώση για τον Εαυτό Του; Τι άλλο υπάρχει για να δώσει; Η πίστη ότι θα μπορούσες να δώσεις και να αποκτήσεις κάτι άλλο, κάτι έξω από σένα, σου έχει κοστίσει την επίγνωση του Ουρανού και της Ταυτότητάς σου. Και έχεις κάνει κάτι πολύ πιο παράξενο από ό,τι μπορείς ακόμα να συνειδητοποιήσεις. Έχεις μετατοπίσει την ενοχή σου από το νου στο σώμα σου. Όμως ένα σώμα δεν μπορεί να είναι ένοχο, διότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα από μόνο του. Εσύ που νομίζεις ότι μισείς το σώμα σου πλανάσαι. Μισείς το νου σου, διότι η ενοχή έχει εισχωρήσει σε αυτόν, και θέλει να παραμείνει διαχωρισμένος από το νου του αδελφού σου, πράγμα που δεν μπορεί να κάνει.

3. Οι νόδες είναι ενωμένοι· τα σώματα όχι. Μόνο αν αποδώσεις στο νου τις ιδιότητες του σώματος φαίνεται δυνατός ο διαχωρισμός. Και είναι ο νους που φαίνεται πως είναι κατακερματισμένος και ιδιωτικός και μόνος. Η ενοχή του, που τον κρατά διαχωρισμένο, προβάλλεται στο σώμα, το οποίο υποφέρει και πεθαίνει διότι υπόκειται σε επίθεση για να κρατήσει τον διαχωρισμό στο νου, και να μην τον αφήσει να γνωρίσει την Ταυτότητά του. Ο νους δεν μπορεί να επιτεθεί, αλλά μπορεί να φτιάξει φαντασιώσεις και να κατευθύνει το σώμα να τις υλοποιήσει. Όμως ποτέ, τίποτα από όσα κάνει το σώμα δεν φαίνεται να φέρνει ικανοποίηση. Ο νους δεν πιστεύει ότι το σώμα είναι αυτό που πραγματικά υλοποιεί τις φαντασιώσεις του, κι έτσι επιτίθεται στο σώμα αυξάνοντας την προβολή της δικής του ενοχής πάνω σε αυτό.

4. Σε αυτό, ο νους έχει σαφέστατα αυταπάτες. Δεν μπορεί να επιτεθεί, αλλά υποστηρίζει ότι μπορεί, και χρησιμοποιεί ό,τι κάνει για να βλάψει το σώμα για να αποδείξει ότι μπορεί. Ο νους δεν μπορεί να επιτεθεί, αλλά μπορεί να έχει αυταπάτες. Και αυτό είναι το μόνο που κάνει όταν

πιστεύει ότι έχει επιτεθεί στο σώμα. Μπορεί να προβάλλει την ενοχή, αλλά δεν θα την χάσει μέσα από την προβολή. Και παρόλο που προφανώς μπορεί να παρερμηνεύει την λειτουργία του σώματος, δεν μπορεί να αλλάξει την λειτουργία του από αυτή που του έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα. Το σώμα δεν φτιάχτηκε από αγάπη. Και όμως η αγάπη δεν το καταδικάζει και μπορεί να το χρησιμοποιεί με αγάπη, από σεβασμό για αυτό που έχει φτιάξει ο Υιός του Θεού και αξιοποιώντας το για να τον σώσει από τις ψευδαισθήσεις.

5. Δεν θα ήθελες τα όργανα του διαχωρισμού να ερμηνευθούν εκ νέου ως μέσα για την σωτηρία, και να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς της αγάπης; Δεν θα ήθελες να καλωσορίσεις και να υποστηρίξεις την αλλαγή από τις φαντασιώσεις εκδίκησης σε απελευθέρωση από αυτές; Η αντίληψη σου για το σώμα μπορεί προφανώς να είναι ασθενής, αλλά μην το προβάλλεις αυτό πάνω στο σώμα. Διότι η επιθυμία σου να κάνεις καταστροφικό αυτό που δεν έχει την ικανότητα να καταστρέφει δεν γίνεται να έχει κανένα πραγματικό αποτέλεσμα. Ό,τι δημιούργησε ο Θεός είναι μόνο αυτό που Εκείνος θα ήθελε να υπάρχει, όντας η Θέλησή Του. Δεν μπορείς να κάνεις την Θέλησή Του καταστροφική. Μπορείς να φτιάχνεις φαντασιώσεις στις οποίες η δική σου θέληση συγκρούεται με την δική Του, αλλά αυτό είναι όλο.

6. Είναι παρανοϊκό να χρησιμοποιείς το σώμα σαν αποδιοπομπαίο τράγο για την ενοχή, κατευθύνοντας την επίθεσή του και κατηγορώντας το για αυτό που εσύ θέλησες να κάνει. Είναι αδύνατον να υλοποιείς φαντασιώσεις. Διότι αυτό που θέλεις ακόμα είναι οι φαντασιώσεις, και δεν έχουν καμιά σχέση με το τι κάνει το σώμα. Αυτό δεν τις ονειρεύεται, και αυτές το κάνουν μόνο να είναι ένα εμπόδιο ενώ θα μπορούσε να είναι ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Διότι οι φαντασιώσεις έχουν κάνει το σώμα σου «εχθρό» σου· αδύναμο, ευάλωτο και ύπουλο, άξιο του μίσους που επενδύεις σε αυτό. Πώς σε έχει υπηρετήσει αυτό; Έχεις ταυτιστεί με αυτό το πράγμα που μισείς, το όργανο της εκδίκησης και η πηγή ενοχής που αντιλαμβάνεσαι. Το έχεις κάνει αυτό σε ένα πράγμα που δεν έχει κανένα νόημα, διακηρύσσοντας ότι αυτό είναι η κατοικία του Υιού του Θεού, και στρέφοντάς το εναντίον του.

7. Αυτό είναι που **εσύ** έφτιαξες οικοδεσπότη του Θεού. Και ούτε ο Θεός ούτε ο πανάγιος Υιός Του δεν μπορούν να εισέλθουν σε μια οικία που παρέχει άσυλο στο μίσος, και όπου έχεις σπείρει τους σπόρους της εκδίκησης, της βίας και του θανάτου. Αυτό το πράγμα που έφτιαξες για να υπηρετήσει την ενοχή σου παρεμβάλλεται ανάμεσα σε σένα και τους άλλους νόες. Οι νόες **είναι** ενωμένοι, αλλά εσύ δεν ταυτίζεσαι μαζί τους. Βλέπεις τον εαυτό σου κλειδωμένο σε μια ξεχωριστή φυλακή, απόμακρο και απρόσιτο, ανίκανο να έρθει σε επαφή με κάποιον απέξω ή κάποιος να επικοινωνήσει μαζί του. Μισείς αυτή την φυλακή που έφτιαξες, και θέλεις να την καταστρέψεις. Αλλά δεν θέλεις να ξεφύγεις από αυτήν, αφήνοντάς την άθικτη, χωρίς την δική σου ενοχή πάνω της.

8. Όμως, μόνο έτσι **μπορείς** να διαφύγεις. Η κατοικία της εκδίκησης δεν είναι δική σου· το μέρος που έχεις θέσει κατά μέρος για να στεγάσεις το μίσος σου δεν είναι μια φυλακή, αλλά μια ψευδαισθητική του εαυτού σου. Το σώμα είναι ένα όριο που έχεις επιβάλει στην παγκόσμια επικοινωνία που είναι μια αιώνια ιδιότητα του νου. Αλλά η επικοινωνία είναι εσωτερική. Ο νους φτάνει τον εαυτό του. **Δεν** αποτελείται από διαφορετικά μέρη, τα οποία φτάνουν το ένα το άλλο. Δεν βγαίνει έξω. Μέσα του δεν έχει κανένα όριο, και δεν υπάρχει τίποτα έξω από αυτόν. Περιλαμβάνει τα πάντα. Σε περιλαμβάνει ολοκληρωτικά· εσύ μέσα σε αυτόν και αυτός μέσα σε σένα. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο, ποτέ και πουθενά.

9. Το σώμα είναι έξω από σένα, και φαίνεται μόνο πως σε περιβάλλει, αποκλείοντάς σε από τους άλλους και κρατώντας σε ξεχωριστά από αυτούς, και αυτούς από σένα. Δεν είναι εκεί. Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο ανάμεσα στον Θεό και τον Υιό Του, και ο Υιός Του δεν μπορεί να διαχωριστεί από Αυτόν παρά μόνο στις ψευδαισθήσεις. Δεν είναι αυτή η πραγματικότητα του, αν και αυτός πιστεύει ότι είναι. Ωστόσο, αυτό θα μπορούσε να συμβεί μόνο αν ο Θεός έκανε λάθος. Ο Θεός θα έπρεπε να δημιουργεί με διαφορετικό τρόπο, και να έχει διαχωρίσει τον Εαυτό Του από τον Υιό Του για να γίνει δυνατόν κάτι τέτοιο. Θα έπρεπε να δημιουργεί διαφορετικά πράγματα, και να εδραιώνει διαφορετικούς βαθμούς πραγματικότητας, που μόνο μερικοί από αυτούς θα ήταν αγάπη. Όμως η αγάπη πρέπει να είναι πάντα σαν τον εαυτό της, αναλλοίωτη παντοτινά, και δίχως άλλη εκδοχή. Κι έτσι είναι. Δεν μπορείς να βάλεις κανένα εμπόδιο γύρω από σένα, διότι ο Θεός δεν έθεσε κανένα ανάμεσα στον Ίδιο και σε σένα.

10. Μπορείς να απλώσεις το χέρι σου και να φτάσεις τον Ουρανό. Εσύ που το χέρι σου είναι ενωμένο με του αδελφού σου έχεις αρχίσει να εκτείνεσαι πέρα από το σώμα, αλλά όχι έξω από σένα, για να φτάσεις μαζί με αυτόν την κοινή σας Ταυτότητα. Θα μπορούσε να βρίσκεται έξω από εσένα; Εκεί όπου δεν βρίσκεται ο Θεός; Είναι **Αυτός** ένα σώμα, και δημιούργησε εσένα έτσι όπως Εκείνος δεν είναι, και εκεί όπου ο Ίδιος δεν μπορεί να βρίσκεται; Εσύ

περιβάλλεσαι μόνο από Αυτόν. Τι όρια μπορεί να υπάρχουν σε σένα τον οποίο Εκείνος περιβάλλει;

11. Ο καθένας έχει βιώσει αυτό που θα ονόμαζε μια αίσθηση μετάβασης πέρα από τον εαυτό του. Αυτό το αίσθημα απελευθέρωσης υπερβαίνει κατά πολύ το όνειρο της ελευθερίας που μερικές φορές ελπίζεις να βρεις στις ιδιαίτερες σχέσεις. Είναι μια αίσθηση πραγματικής διαφυγής από τους περιορισμούς. Αν αναλογιστείς τι περιλαμβάνει πραγματικά αυτή η «μετάβαση», θα συνειδητοποιήσεις ότι είναι μια ξαφνική απώλεια επίγνωσης του σώματος, και μια ένωση του εαυτού σου με κάτι άλλο μέσα στο οποίο ο νους σου μεγεθύνεται για να το περιβάλει. Αυτό γίνεται μέρος από σένα, καθώς ενώνεσαι μαζί του. Και τα δύο γίνονται όλον, εφόσον κανένα δεν γίνεται αντιληπτό ως διαχωρισμένο. Αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι έχεις ελευθερωθεί από την ψευδαίσθηση της περιορισμένης επίγνωσης, κι έχασες τον φόβο της ένωσης. Η αγάπη που αμέσως τον αντικαθιστά επεκτείνεται προς αυτό που σε έχει απελευθερώσει, και ενώνεται μαζί του. Και όσο αυτό διαρκεί δεν είσαι αβέβαιος για την Ταυτότητά σου, και δεν θέλεις να την περιορίσεις. Έχεις ξεφύγει από τον φόβο προς την ειρήνη, χωρίς να αμφισβητείς πια την πραγματικότητα, αλλά απλά να την αποδέχεσαι. Την έχεις δεχτεί αντί για το σώμα, και έχεις επιτρέψει στον εαυτό σου να είναι ένα με κάτι πιο πέρα από αυτόν, απλά με το να μην επιτρέπεις στο νου σου να περιοριστεί από το σώμα.

12. Αυτό μπορεί να συμβεί άσχετα με την φυσική απόσταση που φαίνεται πως υπάρχει ανάμεσα σε σένα και σε αυτό με το οποίο ενώνεσαι· άσχετα με την αντίστοιχη θέση σας μέσα στον χώρο· και άσχετα με τις διαφορές στο μέγεθος και την φαινομενική ποιότητα. Ο χρόνος δεν έχει σχέση· μπορεί να συμβεί με κάτι από το παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον. Αυτό το «κάτι» μπορεί να είναι οτιδήποτε και οπουδήποτε· ένας ήχος, μια εικόνα, μία σκέψη, μία ανάμνηση, ακόμα και μια γενική ιδέα χωρίς ειδική αναφορά. Όμως σε κάθε περίπτωση, ενώνεσαι με αυτό χωρίς επιφυλάξεις διότι το αγαπάς, και θέλεις να είσαι μαζί του. Κι έτσι σπεύδεις να το συναντήσεις, αφήνοντας τους περιορισμούς σου να λιώσουν, αναστέλλοντας όλους τους «νόμους» που υπακούει το σώμα σου και παραμερίζοντάς τους ευγενικά.

13. Δεν υπάρχει καθόλου βία σε αυτή την απόδραση. Το σώμα δεν δέχεται επίθεση, αλλά απλά γίνεται ορθά αντιληπτό. Δεν σε περιορίζει, απλά επειδή εσύ δεν θέλεις να γίνει κάτι τέτοιο. Στην πραγματικότητα δεν «ανυψώνεσαι έξω» από αυτό· δεν μπορεί να σε περιέχει. Πας εκεί που θέλεις να βρίσκεσαι, κερδίζοντας, όχι χάνοντας, μια αίσθηση του Εαυτού. Σε αυτές τις στιγμές απελευθέρωσης από τους σωματικούς περιορισμούς, βιώνεις κατά πολύ αυτό που συμβαίνει την άγια στιγμή· την άρση των περιορισμών του χρόνου και του χώρου, την αιφνίδια εμπειρία ειρήνης και χαράς, και πάνω απ' όλα, την έλλειψη επίγνωσης του σώματος, και της αμφισβήτησης αν αυτό είναι δυνατόν να συμβαίνει.

14. Είναι δυνατόν διότι το θέλεις. Η ξαφνική διεύρυνση της επίγνωσης που συμβαίνει καθώς την επιθυμείς, είναι η ακαταμάχητη έλξη που ασκεί η άγια στιγμή. Σε καλεί να είσαι ο εαυτός σου, μέσα στην ασφαλή αγκαλιά της. Εκεί αίρονται οι νόμοι του περιορισμού για σένα, για να σε καλωσορίσουν στην διεύρυνση του νου και στην ελευθερία. Έλα σε αυτό το καταφύγιο, εκεί όπου μπορείς να είσαι ο εαυτός σου με ειρήνη. Όχι μέσω της καταστροφής, όχι μέσω της βίαιης απόδρασης, αλλά απλά μέσω μιας σιωπηλής συγχώνευσης. Διότι η ειρήνη θα ενωθεί μαζί σου εκεί, απλά διότι ήσουν πρόθυμος να αφήσεις να φύγουν οι περιορισμοί που είχες θέσει πάνω στην αγάπη, και ενώθηκες μαζί της εκεί που βρίσκεται κι εκεί που σε οδήγησε, απαντώντας στο γλυκό της κάλεσμα να είσαι γαλήνιος.

VII. Δεν Χρειάζεται να Κάνω Τίποτε

1. Εξακολουθείς να έχεις υπερβολική πίστη στο σώμα ως πηγή δύναμης. Ποιά σχέδια από αυτά που κάνεις δεν αφορούν την άνεσή του ή την προστασία του ή την απόλαυσή του με κάποιο τρόπο; Αυτό κάνει το σώμα σκοπό και όχι μέσον σύμφωνα με τη δική σου ερμηνεία, και αυτό πάντα σημαίνει ότι εξακολουθείς να βρίσκεις την αμαρτία ελκυστική. Όποιος εξακολουθεί να αποδέχεται την αμαρτία ως στόχο του, δεν δέχεται την Επανόρθωση για τον εαυτό του. Άρα δεν έχεις ανταποκριθεί στην **μοναδική** σου υποχρέωση. Η Επανόρθωση δεν είναι καλοδεχούμενη από εκείνους που προτιμούν τον πόνο και την καταστροφή.

2. Υπάρχει ένα πράγμα που δεν έχεις κάνει ποτέ· δεν έχεις ξεχάσει εντελώς το σώμα. Ίσως μερικές φορές να έχει εξασθενήσει η εικόνα του, αλλά ακόμα δεν έχει εξαφανιστεί ολοκληρωτικά. Δεν σου ζητείται να επιτρέψεις να συμβεί αυτό για περισσότερο από μια στιγμή, ωστόσο αυτή την στιγμή είναι που συμβαίνει το θαύμα της Επανόρθωσης. Έπειτα θα δεις και πάλι το σώμα, αλλά ποτέ ακριβώς το ίδιο. Και κάθε στιγμή που περνάς δίχως την

επίγνωσή του σου δίνει μια διαφορετική οπτική γι αυτό όταν επιστρέφεις.

3. Το σώμα δεν υπάρχει καθόλου ούτε μια στιγμή. Πάντα το φέρνεις στην μνήμη σου ή το προσμένεις, αλλά ποτέ δεν το βιώνεις στο **τώρα**. Μόνο το παρελθόν και το μέλλον του το κάνουν να φαίνεται πραγματικό. Ο χρόνος το ελέγχει ολοκληρωτικά, διότι η αμαρτία ποτέ δεν βρίσκεται εξολοκλήρου στο παρόν. Την κάθε μοναδική στιγμή την έλξη της ενοχής θα την βιώνεις ως πόνο και τίποτα άλλο, και θα την αποφεύγεις. Δεν έχει καμιά έλξη στο **τώρα**. Όλη η έλξη της είναι φανταστική, άρα την σκέφτεσαι στο παρελθόν ή στο μέλλον.

4. Είναι αδύνατον να αποδεχτείς την άγια στιγμή δίχως επιφυλάξεις εκτός κι αν, έστω για μια στιγμή, δείξεις προθυμία να μην βλέπεις καθόλου παρελθόν ή μέλλον. Δεν μπορείς να προετοιμαστείς γι αυτήν χωρίς να την τοποθετήσεις στο μέλλον. Η απελευθέρωση σου δίδεται την στιγμή που θα την ποθήσεις. Πολλοί έχουν περάσει μια ολόκληρη ζωή στην προετοιμασία, και έχουν πράγματι πετύχει τις στιγμές επιτυχίας τους. Αυτά τα μαθήματα δεν επιχειρούν να διδάξουν κάτι περισσότερο από όσα έμαθαν αυτοί μέσα στον χρόνο, αλλά όντως στοχεύουν στην εξοικονόμηση χρόνου. Μπορεί να επιχειρείς να ακολουθήσεις έναν πολύ μακρύ δρόμο προς τον στόχο που έχεις αποδεχτεί. Είναι υπερβολικά δύσκολο να φτάσεις την Επανάρθωση μαχόμενος εναντίον της αμαρτίας. Καταβάλλεις τεράστια προσπάθεια επιχειρώντας να κάνεις άγιο αυτό που είναι μισητό και άξιο περιφρόνησης. Και δεν είναι αναγκαίο να περάσεις μια ολόκληρη ζωή περισυλλογής και μεγάλης περιόδους διαλογισμού που έχουν στόχο στην αποστασιοποίηση από το σώμα. Όλες αυτές οι προσπάθειες τελικά πετυχαίνουν χάρη στον στόχο τους. Όμως τα μέσα τους είναι κουραστικά και πολύ χρονοβόρα, διότι όλα προσβλέπουν προς το μέλλον για την απελευθέρωση από μια κατάσταση αναξιοσύνης και ανεπάρκειας που βιώνεται στο παρόν.

5. Ο δικός σου δρόμος θα είναι διαφορετικός όχι στον σκοπό αλλά στα μέσα. Μια άγια σχέση είναι ένα μέσο που εξοικονομεί χρόνο. Μία στιγμή που περνάς μαζί με τον αδελφό σου αποκαθιστά το σύμπαν και στους δυο σας. **Είσαι** προετοιμασμένος. Τώρα χρειάζεται να θυμάσαι μόνο ότι δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Θα ήταν πολύ πιο ωφέλιμο απλά να συγκεντρωθείς σε αυτό παρά να σκέφτεσαι το τι θα πρέπει να κάνεις. Όταν επιτέλους έρθει η ειρήνη σε εκείνους που παλεύουν με τον πειρασμό και μάχονται ενάντια στο να ενδώσουν στην αμαρτία· όταν επιτέλους έρθει το φως στο νου που έχει αφοσιωθεί στην περισυλλογή· ή όταν τελικά ο στόχος έχει επιτευχθεί από κάποιον, πάντα έρχεται μαζί με την ευτυχή συνειδητοποίηση · «Δεν χρειάζεται να κάνω τίποτα.»

6. Εδώ βρίσκεται η ύστατη απελευθέρωση που κάποια μέρα θα βρει ο καθένας με τον δικό του τρόπο, και στον δικό του χρόνο. Εσύ δεν χρειάζεσαι αυτόν τον χρόνο. Ο χρόνος έχει εξοικονομηθεί για σένα διότι εσύ και ο αδελφός σου είστε μαζί. Αυτό είναι το ιδιαίτερο μέσον που σου προσφέρουν αυτά τα μαθήματα για να σου εξοικονομήσουν χρόνο. Δεν κάνεις χρήση αυτών των μαθημάτων αν επιμένεις να χρησιμοποιείς μέσα που έχουν υπηρετήσει καλά άλλους, αμελώντας αυτό που φτιάχτηκε για **σένα**. Εξοικονόμησε χρόνο για μένα μόνο με αυτή και μόνο την προετοιμασία, και μην ασκείσαι σε τίποτα άλλο. Το «Δεν χρειάζεται να κάνω τίποτα» είναι μια δήλωση πίστης, αληθινά αδιαίρετης αφοσίωσης. Πίστεψέ την για μια στιγμή μόνο, και θα πετύχεις περισσότερα από όσα αν αφιέρωνες έναν αιώνα στον διαλογισμό, ή στην πάλη ενάντια στον πειρασμό.

7. Το να κάνεις κάτι έχει να κάνει με το σώμα. Κι αν αναγνωρίσεις ότι δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα, τότε έχεις αποσύρει την αξία του σώματος από το νου σου. Εδώ βρίσκεται η διαθέσιμη ανοιχτή πόρτα μέσα από την οποία γλιστράς προσπερνώντας αιώνες προσπάθειας, και διαφεύγεις από τον χρόνο. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο η αμαρτία χάνει όλη της την έλξη **αυτή την στιγμή**. Διότι εδώ δεν αποδέχεσαι τον χρόνο, και φεύγουν το παρελθόν και το μέλλον. Όποιος δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα δεν έχει καμιά ανάγκη τον χρόνο. Το να μην κάνεις τίποτα σημαίνει να αναπαύεσαι, και να κάνεις χώρο μέσα σου όπου η δραστηριότητα του σώματος παύει να απαιτεί προσοχή. Σε αυτό τον χώρο έρχεται το Άγιο Πνεύμα, κι εκεί κατοικεί. Αυτό θα παραμένει εκεί και όταν εσύ ξεχνάς, και οι δραστηριότητες του σώματος επιστρέφουν για να απασχολήσουν τον συνειδητό νου σου .

8. Ωστόσο, πάντα θα υπάρχει αυτός ο χώρος ανάπαυσης στον οποίο θα μπορείς να επιστρέφεις. Και θα έχεις μεγαλύτερη επίγνωση αυτού του ήσυχου κέντρου μέσα στην καταιγίδα περισσότερο από όλη την άγρια μανία της. Αυτό το ήσυχο κέντρο, μέσα στο οποίο δεν κάνεις τίποτα, θα παραμένει μαζί σου, και θα σου προσφέρει ανάπαυση μέσα σε κάθε έντονη ενασχόληση σου. Διότι από αυτό το κέντρο θα κατευθύνεσαι για το πώς να χρησιμοποιείς το σώμα αναμάρτητα. Αυτό είναι το κέντρο, από το οποίο απουσιάζει το σώμα, που θα το κρατά έτσι στην επίγνωσή σου.

VIII. Ο Μικρός Κήπος

1. Η επίγνωση του σώματος είναι αυτή που κάνει την αγάπη να φαίνεται περιορισμένη. Διότι το σώμα **είναι** ένας περιορισμός στην αγάπη. Προέλευσή του ήταν η πίστη στην περιορισμένη αγάπη, και φτιάχτηκε για να περιορίσει το απεριόριστο. Μην νομίζεις ότι αυτό είναι απλά αλληγορικό, διότι φτιάχτηκε για να περιορίσει **εσένα**. Είναι δυνατόν εσύ που βλέπεις τον εαυτό σου μέσα σε ένα σώμα να γνωρίσεις τον εαυτό σου ως μια ιδέα; Το καθετί που αναγνωρίζεις το ταυτίζεις με κάτι εξωγενές, κάτι έξω από σένα. Δεν μπορείς καν να σκεφτείς τον Θεό χωρίς ένα σώμα, ή με κάποια μορφή που να θεωρείς ότι αναγνωρίζεις.

2. Το σώμα δεν μπορεί να γνωρίζει. Και όσο περιορίζεις την επίγνωσή σου στις υποτυπώδεις αισθήσεις του, δεν θα βλέπεις το μεγαλείο που σε περιβάλλει. Ο Θεός δεν μπορεί να έρθει σε ένα σώμα, ούτε κι εσύ μπορείς να ενωθείς μαζί Του εκεί. Τα όρια στην Αγάπη πάντα θα φαίνεται πως Τον αφήνουν απέξω, και πως σε κρατούν χώρια από Αυτόν. Το σώμα είναι ένας μικροσκοπικός φράχτης γύρω από ένα μικρό κομμάτι μιας μεγαλειώδους και ολοκληρωμένης ιδέας. Χαράσσει έναν κύκλο, άπειρα μικρό, γύρω από ένα πολύ μικρό κομμάτι του Ουρανού, αποσπασμένο από το όλον, διακηρύσσοντας ότι εκεί μέσα βρίσκεται το δικό σου βασίλειο, όπου ο Θεός δεν μπορεί να εισέλθει.

3. Μέσα σε αυτό το βασίλειο κυβερνά το εγώ, και κυβερνά με σκληρότητα. Και για να υπερασπιστείς αυτό το μικρό κόκκο σκόνης σε προτρέπει να πολεμήσεις ενάντια σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτό το κομμάτι του νου σου είναι τόσο μικρό, που αν μπορούσες να εκτιμήσεις το όλον, θα έβλεπες αμέσως ότι είναι σαν την πιο μικρή ακτίνα σε σχέση με τον ήλιο, ή σαν τον πιο αμυδρό κυματισμό πάνω στην επιφάνεια του ωκεανού. Με εκπληκτική αλαζονεία, αυτή η μικροσκοπική ηλιαχτίδα έχει αποφασίσει ότι είναι ο ήλιος· αυτό το σχεδόν ανεπαίσθητο κυματάκι ανακηρύσσει τον εαυτό του ωκεανό. Σκέψου πόσο μόνη και τρομαγμένη είναι αυτή η μικρή σκέψη, αυτή η απειροελάχιστη ψευδαίσθηση, που κρατά τον εαυτό της χωριστά ενάντια στο σύμπαν. Ο ήλιος γίνεται ο «εχθρός» της ηλιαχτίδας που θα ήθελε να την κατασπαράξει, και ο ωκεανός τρομοκρατεί το μικρό κυματάκι και θέλει να το καταπιεί.

4. Όμως, ούτε ο ήλιος ούτε ο ωκεανός δεν γνωρίζουν καν όλη αυτή την παράξενη και ανούσια δραστηριότητα. Απλά συνεχίζουν, χωρίς να γνωρίζουν ότι κάποιο μικρό κομματάκι του εαυτού τους, τους φοβάται και τους μισεί. Ακόμα κι αυτό το μικρό κομμάτι δεν είναι χαμένο, διότι χώρια από αυτούς δεν θα μπορούσε να επιζήσει. Και αυτό που νομίζει εκείνο ότι είναι δεν αλλάζει σε καμιά περίπτωση την ολοκληρωτική του εξάρτηση από αυτούς για την ύπαρξή του. Ολόκληρη η ύπαρξή του εξακολουθεί να παραμένει μέσα σε αυτούς. Δίχως τον ήλιο η ηλιαχτίδα θα εξαφανιζόταν· το κυματάκι είναι αδιανόητο χωρίς τον ωκεανό.

5. Τέτοια είναι η παράξενη θέση στην οποία φαίνονται πως βρίσκονται εκείνοι που νομίζουν πως βρίσκονται σε ένα κόσμο κατοικημένο από σώματα. Το κάθε σώμα φαίνεται πως στεγάζει ένα ξεχωριστό νου, μια αποσυνδεδεμένη σκέψη, που ζει μόνη της, με κανένα τρόπο ενωμένη με την Σκέψη από την οποία δημιουργήθηκε. Το κάθε ένα μικροσκοπικό κομματάκι φαίνεται σαν να είναι αυτόρκες, που χρειάζεται και κάποιο άλλο κομματάκι για μερικά πράγματα, αλλά με κανένα τρόπο δεν βασίζεται απόλυτα στον Δημιουργό του για τα πάντα· και ούτε χρειάζεται το όλον για να του δώσει κάποιο νόημα, διότι από μόνο του δεν σημαίνει τίποτα. Ούτε έχει ζωή από μόνο του.

6. Όπως ο ήλιος και ο ωκεανός ο Εαυτός σου συνεχίζει, χωρίς να νοιάζεται που αυτό το μικρό κομμάτι θεωρεί ότι είσαι εσύ. Δεν απουσιάζει· δεν θα μπορούσε να υπάρχει αν ήταν διαχωρισμένο, ούτε το Όλον θα ήταν ολοκληρωμένο δίχως αυτό. Δεν είναι ένα ξεχωριστό βασίλειο, που κυβερνάται από κάποια ιδέα διαχωρισμού από τα υπόλοιπα. Ούτε το περιβάλλει κανένας φράχτης, εμποδίζοντάς το να ενωθεί με τα υπόλοιπα, κρατώντας το διαχωρισμένο από τον Δημιουργό του. Αυτό το μικρό κομμάτι δεν είναι διαφορετικό από το όλον, εφόσον είναι μια συνέχειά του, ενωμένο μαζί του. Δεν ζει μια διαφορετική ζωή, διότι η ζωή του **είναι** η ενότητα μέσα στην οποία η ύπαρξή του δημιουργήθηκε.

7. Μην αποδέχεσαι αυτή την μικρή, περιοριστική όψη για εαυτό σου. Ο ήλιος και ο ωκεανός δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που είσαι πραγματικά. Η ηλιαχτίδα λάμπει μόνο μέσα στο ηλιόφως, και το κυματάκι χορεύει καθώς αναπαύεται πάνω στον ωκεανό. Όμως, η δύναμη που βρίσκεται μέσα σου δεν είναι ούτε στον ήλιο ούτε στον ωκεανό. Θα ήθελες να παραμείνεις μέσα στο μικροσκοπικό σου βασίλειο, ένας θλιβερός βασιλιάς, ένας πικραμένος ηγέτης όλων όσων κυβερνά, που αν και κοιτάζει το τίποτα θέλει να δώσει την ζωή του για να το υπερασπιστεί; Αυτός ο μικρός εαυτός δεν είναι το βασίλειό σου. Ψηλά πάνω από αυτόν, βρίσκεται και το αγκαλιάζει με αγάπη το μεγαλειώδες όλον, που προσφέρει όλη του την ευτυχία και βαθιά ικανοποίηση στο κάθε μέρος. Το μικρό κομμάτι που νομίζεις ότι έχεις βάλει

χωριστά δεν είναι εξαίρεση.

8. Η αγάπη δεν γνωρίζει σώματα, και φτάνει στο καθετί που δημιουργήθηκε όπως και αυτήν. Το νόημά της **είναι** η ολοκληρωτική έλλειψη ορίων. Είναι απόλυτα αμερόληπτη στον τρόπο που προσφέρει, περιβάλλοντας μόνο για να διατηρήσει ολοκληρωμένο αυτό που θέλει να δώσει. Μέσα στο μικροσκοπικό σου βασίλειο έχεις τόσα λίγα! Εκεί, λοιπόν, δεν είναι που θα έπρεπε να καλέσεις την αγάπη να εισέλθει; Κοίταξε την έρημο – ξερή και άγονη, καμένη από τον ήλιο και δίχως χαρά – που είναι το μικρό σου βασίλειο. Και συνειδητοποίησε την ζωή και την χαρά που θα του έφερνε η αγάπη από εκεί που έρχεται, κι εκεί όπου θέλει να επιστρέψει μαζί με σένα.

9. Η Σκέψη του Θεού περιβάλλει το μικρό σου βασίλειο, περιμένοντας έξω από το φράγμα που εσύ έχτισες, για να μπει και να λάμψει πάνω στο άγονο έδαφος. Δες πως αναβλύζει η ζωή παντού! Η έρημος γίνεται κήπος, πράσινος, βαθύς και ήσυχος, και προσφέρει ανάπαυση σε εκείνους που έχασαν τον δρόμο τους και περιπλανώνται μέσα στην σκόνη. Δώσε τους ένα καταφύγιο, προετοιμασμένο από αγάπη γι αυτούς εκεί όπου κάποτε ήταν μια έρημος. Και καθένας που καλωσορίζεις θα φέρνει την αγάπη μαζί του από τον Ουρανό για σένα. Ένας ένας εισέρχονται σε αυτόν τον άγιο τόπο, αλλά δεν θα φύγουν μόνοι όπως είχαν έλθει. Η αγάπη που έφεραν μαζί τους θα μείνει μαζί τους, όπως θα μείνει και μαζί σου. Και κάτω από την ευεργετική της επίδραση ο μικρός σου κήπος θα επεκταθεί, και θα φτάσει στον καθένα που διψά για το νερό της ζωής, αλλά είναι πολύ κουρασμένος για να πορευτεί μόνος του.

10. Βγες έξω και βρες τους, διότι φέρουν τον Εαυτό σου μαζί τους. Και οδήγησέ τους ευγενικά στον ήσυχο κήπο σου, και λάβε την ευλογία τους εκεί. Έτσι θα μεγαλώσει και θα απλωθεί σε όλη την έρημο, μην αφήνοντας κανένα μοναχικό βασίλειο αποκλεισμένο από την αγάπη, και αφήνοντάς σε μέσα. Και θα αναγνωρίσεις κι εσύ ο ίδιος, και θα δεις τον μικρό σου κήπο να μεταμορφώνεται γλυκά σε Βασιλεία των Ουρανών, με όλη την Αγάπη του Δημιουργού του να λάμπει επάνω του.

11. Η άγια στιγμή είναι η δική σου πρόσκληση στην αγάπη να μπει στο ψυχρό και δίχως χαρά βασίλειό σου, και να το μεταμορφώσει σε ένα κήπο ειρήνης και καλωσορίσματος. Η απάντηση της αγάπης είναι αναπόφευκτη. Θα έρθει διότι ήρθες χωρίς το σώμα, και δεν παρέμβαλλες κανένα εμπόδιο για να παρέμβει στον χαρμόσυνο ερχομό της. Στην άγια στιγμή, ζητάς από την αγάπη μόνο ό,τι προσφέρει σε όλους, ούτε λιγότερα ούτε περισσότερα. Ζητώντας τα πάντα, θα τα λάβεις. Και ο λαμπρός Εαυτός σου θα ανασηκώσει το μικροσκοπικό κομμάτι που προσπάθησες να αποκρύψεις από τον Ουρανό και θα το οδηγήσει κατευθείαν προς τον Ουρανό. Κανένα μέρος της αγάπης δεν επικαλείται το όλον μάταια. Κανένας Υιός του Θεού δεν παραμένει έξω από την Πατρότητά Του.

12. Να είσαι σίγουρος γι αυτό· η αγάπη έχει μπει στην ιδιαίτερη σχέση σου, και αυτό έχει γίνει ολοκληρωτικά μετά από το αδύναμο αίτημά σου. Δεν αναγνωρίζεις ότι η αγάπη έχει έρθει, επειδή ακόμα δεν έχεις αφήσει να φύγουν όλα τα εμπόδια που έχεις βάλει ενάντια στον αδελφό σου. Κι εσύ κι αυτός δεν θα μπορέσετε να καλωσορίσετε την αγάπη ξεχωριστά. Δεν θα μπορούσες να γνωρίσεις τον Θεό μόνος όπως ούτε και Εκείνος σε γνωρίζει δίχως τον αδελφό σου. Αλλά μαζί δεν μπορούσατε πλέον να μην έχετε επίγνωση της αγάπης όπως και δεν θα μπορούσε η αγάπη να μην σας γνωρίζει, ή να μην μπορεί να αναγνωρίσει τον εαυτό της μέσα σε σας.

13. Έχεις φτάσει στο τέλος ενός αρχαίου ταξιδιού, μην συνειδητοποιώντας ακόμα ότι τελείωσε. Είσαι ακόμα κουρασμένος και εξαντλημένος, και η σκόνη της ερήμου ακόμα φαίνεται πως σκεπάζει τα μάτια σου και σε κρατά τυφλό. Όμως Αυτός τον Οποίο καλωσόρισες έχει έρθει σε σένα, και θέλει να σε καλωσορίσει. Περίμενε πολύ για να σου το δώσει αυτό. Λάβε το τώρα από Αυτόν, διότι θέλει να Τον γνωρίσεις. Μόνο ένας μικρός τοίχος από σκόνη στέκεται ακόμα ανάμεσα σε σένα και τον αδελφό σου. Φύσηξέ τον ελαφρά, γελώντας χαρούμενα, και θα πέσει. Και περπάτα μέσα στον κήπο που η αγάπη έχει ετοιμάσει και για τους δυο σας.

IX. Οι Δύο Κόσμοι

1. Σου έχει ειπωθεί να φέρεις το σκοτάδι στο φως, και την ενοχή στην αγιότητα. Σου έχει επίσης ειπωθεί ότι το σφάλμα πρέπει να διορθωθεί στην πηγή του. Επομένως, το Άγιο Πνεύμα χρειάζεται αυτή την μικροσκοπική πλευρά του εαυτού σου, αυτή την μικρή σκέψη που φαίνεται αποκομμένη και διαχωρισμένη. Όλα τα υπόλοιπα βρίσκονται ασφαλή στην φροντίδα του Θεού, και δεν χρειάζονται καθοδήγηση. Όμως, αυτή η άγρια και απατηλή σκέψη

χρειάζεται βοήθεια διότι, μέσα στις αυταπάτες της, νομίζει ότι αυτή είναι ο Υιός του Θεού, ολοκληρωμένη και παντοδύναμη, μοναδική κυρίαρχος του βασιλείου που έθεσε χωριστά για να το τυραννά με την τρέλα και να το οδηγή στην υποταγή και την σκλαβιά. Αυτό είναι το μικρό κομμάτι που νομίζεις ότι έκλεψες από τον Ουρανό. Δώσε το πίσω στον Ουρανό. Ο Ουρανός δεν το έχει χάσει, αλλά **εσύ** δεν βλέπεις πια τον Ουρανό. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να το αποσπάσει από το ανεμοδαρμένο βασίλειο στο οποίο το τοποθέτησες, περικυκλωμένο από σκοτάδι, να φρουρείται με την επίθεση και να ενισχύεται με το μίσος. Μέσα στο οχυρό του βρίσκεται ακόμα ένα μικροσκοπικό κομμάτι του Υιού του Θεού, ολοκληρωμένο και άγιο, γαλήνιο και δίχως επίγνωση αυτού που εσύ νομίζεις ότι το περιβάλλει.

2. Μην είσαι διαχωρισμένος, διότι Αυτός που το περιβάλλει έχει φέρει την ενότητα σε σένα, ανταποδίδοντας την μικρή σου προσφορά του σκοταδιού προς το αιώνιο φως. Πώς γίνεται αυτό; Είναι πάρα πολύ απλό, εφόσον βασίζεται στο τι είναι πραγματικά αυτό το μικρό βασίλειο. Η άγνη άμμος, το σκοτάδι και η έλλειψη ζωής, γίνονται ορατά μόνο μέσα από τα μάτια του σώματος. Η ψυχρή όρασή του παραμορφώνεται, και τα μηνύματα που μεταδίδει σε σένα που το έφτιαξες για να περιορίσεις την επίγνωσή σου είναι μικρά και περιορισμένα, και τόσο αποσπασματικά που δεν έχουν κανένα νόημα.

3. Από τον κόσμο των σωμάτων, τον φτιαγμένο από την παράνοια, παρανοϊκά μηνύματα φαίνεται πως επιστρέφουν στο νου που τα έφτιαξε. Και αυτά τα μηνύματα φέρουν μαρτυρίες αυτού του κόσμου, διακηρύσσοντας ότι είναι αληθινός. Διότι εσύ έστειλες αυτούς τους αγγελιαφόρους για να σου μεταφέρουν αυτό. Ό,τι και να σου μεταφέρουν αυτά τα μηνύματα είναι εντελώς εξωγενές. Δεν υπάρχει κανένα μήνυμα που να μιλάει γι αυτό που βρίσκεται από κάτω, διότι το σώμα δεν θα μιλούσε ποτέ γι αυτό. Τα μάτια του δεν το αντιλαμβάνονται· οι αισθήσεις του δεν έχουν ιδέα γι αυτό· η γλώσσα του δεν μπορεί να αναμεταδώσει τα μηνύματά του. Όμως ο Θεός μπορεί να σε φέρει εκεί, αν είσαι πρόθυμος να ακολουθήσεις το Άγιο Πνεύμα μέσα από τον φαινομενικό τρόπο, δείχνοντάς Του εμπιστοσύνη ότι δεν θα σε εγκαταλείψει και θα σε αφήσει εκεί. Διότι ο δικός Του σκοπός δεν είναι να σε τρομάξει, ενώ ο δικός σου είναι. Μπαίνεις σε έντονο πειρασμό να Το εγκαταλείψεις εκεί που βρίσκεται το εξωτερικό πεδίο του φόβου, αλλά Αυτό θα σε οδηγήσει με ασφάλεια μέσα από αυτό και ακόμα μακρύτερα πέρα από αυτό.

4. Ο κύκλος του φόβου βρίσκεται λίγο πιο κάτω από το επίπεδο που βλέπει το σώμα, και φαίνεται πως είναι ολόκληρη η βάση πάνω στην οποία βασίζεται ο κόσμος. Εδώ είναι όλες οι ψευδαισθήσεις, όλες οι διαστρεβλωμένες σκέψεις, όλες οι παρανοϊκές επιθέσεις, η οργή, η εκδίκηση και η προδοσία που φτιάχτηκαν για να κρατούν την ενοχή στην θέση της, έτσι ώστε ο κόσμος να μπορεί να προέλθει από αυτήν και να την κρατήσει κρυφή. Η σκιά της αναδύεται στην επιφάνεια, ούτως ώστε να κρατά τις πιο εξωτερικές εκδηλώσεις της στο σκοτάδι, και να φέρνει την απελπισία και την μοναξιά σε αυτόν και να τον κρατά δίχως χαρά. Ωστόσο, η έντασή της κρύβεται κάτω από βαριά καλύμματα, και κρατιέται χωριστά από αυτό για το οποίο φτιάχτηκε να κρύψει. Το σώμα δεν μπορεί να το δει αυτό, διότι το σώμα προέκυψε από αυτήν για την προστασία της η οποία εξαρτάται από το να παραμένει αδύνατον να την δεις. Τα μάτια του σώματος ποτέ δεν θα την κοιτάξουν. Όμως θα βλέπουν ό,τι τους υπαγορεύει.

5. Το σώμα θα παραμείνει ο αγγελιαφόρος της ενοχής, και θα ενεργεί σύμφωνα με τις οδηγίες της για όσο διάστημα εσύ πιστεύεις ότι η ενοχή είναι πραγματική. Διότι η πραγματικότητα της ενοχής είναι η ψευδαίσθηση που φαίνεται ότι το κάνει βαρύ και σκιερό, αδιαπέραστο, και πραγματικό θεμέλιο για το σύστημα σκέψης του εγώ. Η λεπτότητά του και η διαφάνεια του δεν είναι φανερές μέχρι να δεις το φως πίσω από αυτό. Και τότε θα το δεις σαν ένα εύθραυστο πέπλο μπροστά στο φως.

6. Αυτό το φαινομενικά βαρύ εμπόδιο, αυτό το τεχνητό πάτωμα που μοιάζει σαν βράχος, είναι σαν μια σειρά από χαμηλά σκοτεινά σύννεφα που φαίνονται σαν συμπαγές τοίχος μπροστά από τον ήλιο. Η αδιαπέραστη εμφάνισή του είναι εξολοκλήρου μια ψευδαίσθηση. Υποχωρεί απαλά προς τις βουνοκορφές που υψώνονται πάνω από αυτόν, και δεν έχει καθόλου την δύναμη να εμποδίσει όποιον θελήσει να σκαρφαλώσει πάνω από αυτόν για να δει τον ήλιο. Δεν είναι αρκετά δυνατός ούτε για να σταματήσει ένα κουμπί να πέσει, ούτε για να κρατήσει ένα πούπουλο. Τίποτα δεν μπορεί να στηριχτεί πάνω του, διότι δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση θεμελίου. Προσπάθησε να τον αγγίξεις και θα δεις πως εξαφανίζεται· προσπάθησε να τον πιάσεις και θα δεις ότι τα χέρια σου δεν κρατούν τίποτα.

7. Όμως μέσα σε αυτό το στρώμα από σύννεφα είναι εύκολο να δεις ένα ολόκληρο κόσμο να αναδύεται. Μια συμπαγή οροσειρά, μια λίμνη, μια πόλη, όλα αναδύονται μέσα στην φαντασία σου, και από τα σύννεφα οι αγγελιαφόροι της αντίληψής σου επιστρέφουν σε σένα, διαβεβαιώνοντας σε ότι όλα αυτά υπάρχουν. Φιγούρες σηκώνονται και περπατούν, πράξεις φαίνονται πραγματικές, κι εμφανίζονται μορφές που εναλλάσσονται από όμορφες σε

άσχημες. Και μπρος πίσω πηγαίνουν, για όσο εσύ θέλεις να παίζεις το παιχνίδι της προσποίησης που παίζουν τα παιδιά. Όμως όσο καιρό και να το παίζεις, και άσχετα με το πόση φαντασία βάζεις σε αυτό, δεν το συγχέεις με τον κόσμο από κάτω, ούτε επιδιώκεις να το κάνεις αληθινό.

8. Το ίδιο θα έπρεπε να είναι και με τα σκοτεινά σύννεφα της ενοχής, που δεν είναι ούτε πιο αδιαπέραστα ούτε πιο ουσιαστικά. Δεν θα πάθεις ούτε μια γρατζουνιά αν περάσεις μέσα από αυτά. Άφησε τον Οδηγό σου να σε διδάξει την ανούσια φύση τους καθώς θα σε οδηγήει να περνάς μέσα από αυτά, γιατί κάτω από αυτά υπάρχει ένας κόσμος φωτός όπου πάνω του δεν μπορούν να ρίξουν καμιά σκιά. Τις σκιές τους τις ρίχνουν στον κόσμο πέρα από αυτές, πιο μακριά από το φως. Όμως δεν μπορούν να ρίξουν την σκιά τους στον κόσμο του φωτός.

9. Αυτός ο κόσμος του φωτός, αυτός ο κύκλος της λαμπρότητας είναι ο πραγματικός κόσμος, όπου η ενοχή συναντιέται με την συγχώρεση. Εδώ ο εξωτερικός κόσμος γίνεται ορατός εκ νέου, δίχως την σκιά της ενοχής επάνω του. Εδώ συγχωρείσαι, διότι εδώ έχεις συγχωρήσει τους πάντες. Εδώ είναι η νέα αντίληψη, όπου τα πάντα είναι φωτεινά και λάμπουν με αθωότητα, εξαγνισμένα στο ύδωρ της συγχώρεσης, και καθαρά από κάθε κακιά σκέψη που έθεσες ποτέ πάνω τους. Εδώ δεν υπάρχει καμιά επίθεση εναντίον του Υιού του Θεού, και είσαι καλοδεχούμενος. Εδώ είναι η αθωότητά σου, που περιμένει να σε ντύσει και να σε προστατέψει, και να σε ετοιμάσει για το τελικό βήμα του ταξιδιού προς τα μέσα. Εδώ αφήνεις τα σκοτεινά και βαριά ενδύματα της ενοχής, και τα αντικαθιστάς ευγενικά με την αγνότητα και την αγάπη.

10. Όμως ακόμη και η συγχώρεση δεν είναι το τέλος. Η συγχώρεση πραγματικά ομορφαίνει, αλλά δεν δημιουργεί. Είναι η πηγή της θεραπείας, αλλά είναι ο αγγελιοφόρος της αγάπης και όχι η Πηγή της. Εδώ οδηγείσαι, έτσι ώστε ο Θεός ο Ίδιος να μπορέσει να κάνει το τελικό βήμα ανεμπόδιστος, διότι εδώ τίποτα δεν παρεμβαίνει στην αγάπη, αφήνοντάς την να είναι ο εαυτός της. Ένα βήμα πιο πέρα από αυτό το άγιο μέρος της συγχώρεσης, ένα βήμα ακόμα πιο μέσα αλλά ένα που **εσύ** δεν μπορείς να κάνεις, σε μεταφέρει σε κάτι εντελώς διαφορετικό. Εδώ είναι η Πηγή του φωτός· τίποτα δεν γίνεται αντιληπτό, ούτε αλλάζει ούτε συγχωρείται. Εδώ υπάρχει μόνο η γνώση.

11. Αυτά τα μαθήματα θα οδηγήσουν στην γνώση, αλλά η γνώση η ίδια εξακολουθεί να βρίσκεται πέρα από τον σκοπό αυτών των μαθημάτων. Και δεν υπάρχει ανάγκη να προσπαθήσουμε να μιλήσουμε γι αυτό που βρίσκεται πέρα από τα λόγια παντοτινά. Χρειάζεται να θυμόμαστε μόνο ότι όποιος πετύχει τον πραγματικό κόσμο, πέρα από τον οποίο η μάθηση δεν μπορεί να πάει, θα πάει πέρα από αυτόν αλλά με διαφορετικό τρόπο. Εκεί όπου τελειώνει η μάθηση εκεί αρχίζει ο Θεός, διότι η μάθηση τελειώνει μπροστά σε Αυτόν ο οποίος είναι ολοκληρωμένος εκεί όπου αρχίζει, και όπου **δεν υπάρχει** τέλος. Η λειτουργία μας δεν είναι να παραμείνουμε σε κάτι που δεν μπορούμε να πετύχουμε. Υπάρχουν πολλά ακόμα να μάθουμε. Πρέπει να πετύχουμε την ετοιμότητα για την γνώση.

12. Η αγάπη δεν μαθαίνεται. Το νόημά της βρίσκεται μέσα στην ίδια. Και η μάθηση τελειώνει όταν έχεις αναγνωρίσει όλα όσα **δεν** είναι η αγάπη. Αυτά είναι η παρέμβαση· αυτά χρειάζεται να καταργηθούν. Η αγάπη δεν μαθαίνεται, διότι δεν υπήρξε ποτέ στιγμή που να μην την γνώριζες. Η μάθηση δεν είναι αναγκαία στην Παρουσία του Δημιουργού σου, που όταν Εκείνος σε αναγνωρίσει και εσύ αναγνωρίσεις Αυτόν, αυτή η αναγνώριση υπερβαίνει τόσο πολύ όλη την μάθηση, ώστε όλα όσα έμαθες είναι δίχως νόημα, εφόσον αντικαθίστανται μια για πάντα από την γνώση της αγάπης και το μοναδικό της νόημα.

13. Η σχέση σου με τον αδελφό σου έχει ξεριζωθεί από τον κόσμο των σκιών, και ο ανίερρος σκοπός της έχει μεταφερθεί με ασφάλεια από τα οχυρά της ενοχής, έχει εξαγνιστεί με την συγχώρεση, και έχει τοποθετηθεί λαμπερός σταθερά ριζωμένος στον κόσμο του φωτός. Από εκεί σε καλεί να ακολουθήσεις την πορεία που πήρε, ανυψωμένος ψηλά πάνω από το σκοτάδι και απαλά τοποθετημένος μπροστά στις πύλες του Ουρανού. Η άγια στιγμή κατά την οποία εσύ και ο αδελφός σου ενωθήκατε δεν είναι παρά ο αγγελιοφόρος της αγάπης, σταλμένος από πέρα από την συγχώρεση για να σας θυμίσει όλα όσα βρίσκονται πέρα από αυτήν. Ωστόσο, μέσω της συγχώρεσης είναι που θα τα θυμηθείς όλα αυτά.

14. Και όταν η θύμηση του Θεού έχει έρθει σε σένα μέσα στον άγιο τόπο της συγχώρεσης δεν θα θυμάσαι τίποτα άλλο, και η μνήμη θα είναι πλέον τόσο άχρηστη όσο και η μάθηση, διότι ο μόνος σου σκοπός θα είναι να δημιουργείς. Ωστόσο, αυτό δεν μπορείς να το γνωρίζεις μέχρι κάθε αντίληψη να έχει καθαριστεί και εξαγνιστεί, και τελικά απομακρυνθεί παντοτινά. Η συγχώρεση αφαιρεί μόνο το αναληθές, ανασηκώνοντας τις σκιές από τον κόσμο και μεταφέροντάς τον, ασφαλή και σίγουρο μέσα στην ευγένειά της, στον φωτεινό κόσμο της νέας και καθαρής αντίληψης. Εκεί είναι ο σκοπός σου **τώρα**. Και εκεί είναι που σε περιμένει η ειρήνη.